

2012RGW113 bijlage

Beantwoording schriftelijke vragen van Provinciale Staten van Utrecht commissie RGW n.a.v. de hoorzittingen over de ontwerp Provinciale Ruimtelijke Structuurvisie 2013 -2028 en de ontwerp Provinciale Ruimtelijke Verordening 2013 (vragen 1 t/m 105)

(De beantwoording is opgenomen in kaders onder de gestelde vragen)

I. Fractie VVD

1.

In de conceptnota van beantwoording wordt op verschillende plaatsen (bijvoorbeeld § 1.6/1 blz. 8 en blz. 10) door GS voorgesteld: "Aanscherpen en aanvullen van de planMER, met name gericht op effecten van beleidsdoelen op Natura2000-gebieden".

Vraag: Kan GS aangeven bij deze en alle andere vergelijkbare voorstellen voor tekstwijziging, hoe de nieuwe teksten komen te luiden?

Reactie: Het college ij stelt een nieuwe versie van de planMER op. Deze ontvangt u met de PRS en PRV zodra deze ter besluitvorming worden voorgelegd. In deze nieuwe versie van de planMER kunt u deze tekstwijzigingen vinden. Daarbij wordt aangegeven welke onderdelen in de planMER wezenlijk zijn gewijzigd. De effecten op Natura2000 zullen daarbij waarschijnlijk in een apart hoofdstuk binnen de planMER nader worden toegelicht.

2.

Door LTO-noord is aangegeven dat er een discrepantie is tussen de eisen voor bouwblok uitbreiding als voorwaarde voor vergunningverlening voor de melkveehouderij, waarbij er vanuit wordt gegaan dat bij vergunningverlening de grootte van de veestapel al past bij de bouwblokuitbreiding, en de praktijk van het groeimodel van de veestapel. Met andere woorden als er extra grond beschikbaar en aangekocht wordt duurt het een tijdje voor de veestapel zodanig gegroeid is voor dat er een nieuwe optimale bedrijfsvoering mogelijk is.

Vraag: Deelt GS de redenering van LTO-noord dat door deze discrepantie de eisen voor vergunningverlening met als doel het mogelijk maken van een bouwblok uitbreiding een tegengesteld effect hebben? Zo ja, op welke wijze zou het tegengestelde effect kunnen worden opgeheven?

Reactie: LTO Noord en ook DL advies maken bezwaar tegen de definitie van grondgebondenheid en het getal van 2,5 GVE per ha, omdat ze van mening zijn dat deze definitie onuitvoerbaar en niet handhaafbaar zou zijn. Met name wijzen ze op het probleem dat bij de aanvraag van een bouwblockvergroting al aangetoond moet kunnen worden dat men voldoende landbouwgrond heeft om aan de definitie van grondgebondenheid te voldoen. In de nota van beantwoording zegt het college al dat voor deze praktische problemen oplossingen mogelijk zijn. Als het gaat over vergunningverlening, zou dit bijvoorbeeld een tijdelijke vergunning kunnen zijn of er zou sprake kunnen zijn van gefaseerde vergunningen. Het is daarbij uiteindelijk de gemeente die moet beoordelen of er binnen afzienbare tijd de extra benodigde grond ook daadwerkelijk beschikbaar komt. En het is ook aan de gemeente om het bestemmingsplan te handhaven en er op toe te zien dat de bedrijfsvoering van een grondgebonden bedrijf niet zodanig verandert dat het feitelijk een niet-grondgebonden bedrijf wordt. Overigens zal een melkveebedrijf dat serieus als grondgebonden bedrijf wil doorgroeien op deze groei anticiperen door kansen in zijn omgeving te benutten om zijn areaal via koop of pacht te vergroten, zodat hij bij de bouw van een nieuwe stal wat betreft grond ruim in zijn jasje zit. Een echte grondgebonden veehouder redeneert vanuit de gedachte: De grond van de buurman is maar één keer te koop! Hierop heeft LTO Noord gereageerd. Volgens LTO Noord zou zo'n boer dan teveel ruwvoer hebben en te weinig mest voor zijn land. Dit hoeft echter geen probleem te zijn. De grond kan immers altijd tijdelijk verhuurd worden of de gras- of maisopbrengst verkocht. Daarbij levert mestaanvoer in Utrecht juist eerder geld op dan dat het geld kost,

omdat veel veehouders geld toegeven om van hun mestoverschot af te komen. Verder hebben we in de concept-NvB voorgesteld de norm van max. 2,5 GVE/ha niet meer in de regel op te nemen maar in de toelichting, zodat deze norm het karakter van een richtlijn krijgt. Dit als oplossing voor een eventueel tegengesteld effect.

3.

Door diverse gemeenten, waaronder de gemeente Veenendaal, is gesteld dat de verplichting om leegstaande kantoorpanden een andere bestemming te geven leidt tot planschade die niet altijd door de gemeenten kunnen worden gedragen.

Vraag: Kan GS aangeven of dit leidt tot een vertraging in de uitvoering van het beleid van de provincie om leegstaande kantoorpanden een andere bestemming te geven?

Reactie: In de Concept-NvB heeft het college voorgesteld de tekst van de PRS en PRV zo aan te passen dat wanneer kantoren nog niet zijn gebouwd, er geen bouw- of omgevingsvergunning is aangevraagd en er ook geen zicht is op realisatie van het gebouw en gebruik overeenkomstig de bestemming, een ruimtelijk plan niet langer mag voorzien in een kantorenbestemming. Daarmee vervalt de in de Ontwerp PRS en PRV opgenomen verplichting tot bestemmingswijziging voor leegstaande kantoorpanden, met name ingegeven door het, tevens in enkele zienswijzen aangegeven, planschaderisico.

Het college wil stimuleren dat op bestaande kantorenlocaties kansen worden benut (herontwikkeling, transformatie, functiewijziging) om daarmee de kwaliteit en het functioneren van kantoorgebieden in onderlinge samenhang te verbeteren. Een eerste stap is gezet met het onderzoek naar de Utrechtse kantorenmarkt. Dit onderzoek legt een breed gedragen basis voor het maken van afspraken over de vermindering van de plancapaciteit en ingrepen in de bestaande voorraad. Op 27 juni 2012 is het Convenant Aanpak Leegstand Kantoren (Rijk, VNG, IPO en marktpartijen) afgesloten. Onze aanpak sluit aan op de afspraken in dit convenant.

Naar verwachting zal het schrappen van de verplichting tot bestemmingswijziging bij leegstand niet leiden tot vertraging in de uitvoering van kantorentransformatie. In het overleg met de gemeenten blijkt dat juist het opleggen van een dergelijke verplichting de gezamenlijke aanpak zoals hiervoor omschreven van de kantorenproblematiek belemmerde.

4.

GS hebben toegezegd, gelet op de onduidelijkheid over hetgeen bedoeld wordt met "groene contour" met een nadere beschrijving te komen. De VVD fractie vraagt GS daarbij specifiek in te gaan op het onderstaande: Tijdens de hoorzitting op 24 september 2012 is door een vertegenwoordiger van de Oostbroekorganisaties gesteld dat de "groene contour" volgens deze organisaties, citaat: "een EHS in spé is, en dat daarom in die gebieden geen onomkeerbare bouwblokken moeten worden toegevoegd".

Vraag: Deelt GS de mening van de Oostbroekorganisaties dat de "groene contour een EHS in spé is" en dus blijkbaar al als EHS behandeld moet worden?

Reactie: Het college is van mening dat de bedoeling van de groene contour helder en eenduidig in de PRS zijn beschreven, conform hetgeen is afgesproken in het Akkoord van Utrecht. De onduidelijkheid die op dit moment lijkt te ontstaan, wordt veroorzaakt doordat diverse ondertekenaars van het Akkoord van Utrecht de afspraken aan zouden willen passen en dit proberen te regelen via de PRS. Het Akkoord van Utrecht is echter één op één in de PRS vertaald en het ligt in de rede hieraan vast te houden.

Ter toelichting: In het Akkoord van Utrecht hebben de partijen aangegeven dat de gebieden in de groene contour van belang zijn voor het functioneren van de EHS. Op vrijwillige basis kunnen onderdelen van de groene contour tot nieuwe natuur ontwikkeld worden. De gerealiseerde onderdelen van de groene contour worden aan de EHS toegevoegd, en krijgen op dat moment de planologische bescherming van de EHS. De niet-gerealiseerde onderdelen van de Groene contour maken geen onderdeel uit van de EHS. Hiervoor geldt de planologische bescherming van de EHS dus niet. De (nog) niet-gerealiseerde delen van de Groene contour worden dus ook niet als EHS behandeld. Wel wordt de groene contour gevrijwaard van grote onomkeerbare

ingrepen, zoals grootschalige verstedelijking of een nieuwe weg, die de toekomstige realisatie van natuur in gevaar zouden kunnen brengen. In de groene contour kan dus, zolang er geen natuurontwikkeling plaats vindt, de normale (agrarische) bedrijfsvoering gewoon doorgaan. Overigens zij er nog op gewezen dat de provincie in generieke zin al geen ruimte biedt voor nieuwe agrarische bouwpercelen.

5.

Het gebied gelegen tussen Demmerik, Bloemhaven, Spoorlaan en Westerheul in Vinkeveen was in het Streekplan 2005-2015 niet binnen de rode contour opgenomen als uitruil met het gebied ten noorden van de N201 in verband met een eventuele ondertunneling van de N201 ter hoogte van de Herenweg. Uitgangspunt was dat indiene ondertunneling niet zou doorgaan de contouraanpassing ook zou vervallen.

De heren De Rijk, hebben tijdens de hoorzitting aangegeven dat het ook om redenen van herontwikkeling van het bestaande bedrijfsterrein en een bedrijfsverplaatsing mogelijk te maken het genoemde gebied binnen de rode contour zou moeten worden gebracht?

Vraag: In hoeverre heeft GS in haar afweging zowel het uitgangspunt van 2005 als de toekomstige herontwikkeling anno 2012 betrokken? Is GS bereid naar aanleiding van de hoorzitting haar oorspronkelijk standpunt aan te passen?

Reactie: Het berust op een vergissing dat er in de huidige Structuurvisie Streekplan Utrecht 2005-2015 een relatie is tussen de aanpassing van de contour aan de noordzijde van Vinkeveen en het gebied Demmeriklanden (het gebied gelegen tussen Demmerik, Bloemhaven, Spoorlaan en Westerheul) dat buiten de rode contour ligt. Er heeft dan ook geen uitruil plaatsgevonden tussen beide gebieden. Beide gebieden worden afzonderlijk benaderd in het Streekplan 2005-2015. Uit de Nota van Beantwoording Streekplan 2005-2015 (Deel 1, p. 389, vastgesteld bij besluit van Provinciale Staten van Utrecht op 13 december 2004) is het volgende op te maken: het gebied Demmeriklanden viel in het streekplan 1994 binnen de contour, in het Streekplan 2005-2015 is het gebied buiten de contour gehouden. De betekenis van de rode contour is echter in beide plannen anders: in 1994 had de rode contour nog een indicatief karakter, in 2004 is de rode contour in detail begrensd en is er rekening gehouden met de toegekende verstedelijkingsopgave van de gemeente, waarbij ernaar gestreefd is geen groene, onbebouwde gebieden binnen de rode contour op te nemen indien dit niet nodig is voor deze opgave. Aangegeven wordt dat het gebied Demmeriklanden een zekere landschappelijke kwaliteit heeft en dat het gebied niet nodig is voor de voorziene woningbouwontwikkeling in de gemeente. Ook in het gemeentelijk meerjarenprogramma ontbreekt deze locatie. Uitsluitend het zuidwestelijk gedeelte van dit gebied is voor de vaststelling van het Streekplan 2005-2015 als potentiële bouwlocatie ingeleverd teneinde elders extra bebouwing te kunnen creëren (touwtsmethode). Dit gebiedje heeft echter geen verband met het gebied ten noorden van de N201, maar met een contourwijziging aan de westzijde van de kern ten behoeve van de verplaatsing van een scholengemeenschap. Voor wat betreft het gebied ten noorden van de N201 wordt in dezelfde Nota van Beantwoording Streekplan 2005-2015 (p. 388) het volgende gesteld: "De verruiming van de rode contour is direct en tweeledig gelinkt met de wens tot ondertunneling. (...) Wij zien dan ook geen grond om, ingeval van niet doorgaan van de ondertunneling (binnen deze streekplanperiode), deze verstedelijkingsruimte elders toe te delen. De uitbreiding van de contour zal dan ook vervallen op het moment dat zeker is dat de ondertunneling niet doorgaat."

Evenals toen is het gebied Demmeriklanden ook in de komende Structuurvisieperiode niet nodig voor het woningbouwprogramma. Binnen de aangegeven contour in de voorliggende Ontwerp PRS heeft de gemeente De Ronde Venen daarvoor voldoende ruimte.

Zowel in de bestuurlijke als de ambtelijke contacten de laatste jaren over een mogelijke herbestemming van het betreffende gebied is nimmer gesproken over herontwikkeling van het bestaande bedrijfsterrein c.q. een gewenste bedrijfsverplaatsing naar het gebied Demmeriklanden. In de Ontwerp PRS is terughoudend omgegaan met het toestaan van nieuw bedrijventerrein. Bovendien wordt ook nu niet voorbij aan de landschappelijke en natuurkwaliteiten van het gebied.

Ook het argument dat het gebied is omgeven door stedelijk gebied is geen reden om het in de rode contour op te nemen. Er is dus geen sprake van een standpuntverandering.

6.

In de gemeente Woerden ligt tussen de spoorlijn en de A12 een bestaand bedrijventerrein van de firma Van Ooijen. Spoorlijn en A12 liggen enkele meters hoger dan het maaiveld. Door de aanleg van de A12 Bravo 3 ontstaat tussen het bestaande bedrijventerrein van Van Ooijen, de spoorlijn, de A12 en de A12 Bravo 3 een terrein dat kan dienen als een uitbreidingslocatie. GS hebben er vanwege het instand houden van de openheid van het landschap voor gekozen om geen uitbreidingslocatie toe te staan.

Vraag: Kan GS aangeven in hoeverre de lager dan de Spoorlijn en de A12 gelegen uitbreidingslocatie het in standhouden van de openheid van het landschap aantast indien de nokhoogte van eventuele bebouwing niet hoger zou zijn dan de hoogte van spoorlijn en A12 gerekend vanaf het maaiveld?

Kan volgens GS de ontwikkeling op de uitbreidingslocatie mogelijk worden gemaakt als de zichtlijn vanaf spoorlijn en A12 niet verstoord wordt en de openheid van het landschap wordt gewaarborgd conform het uitgangspunt van GS?

Reactie: Het gebied ligt in het Groene Hart en in het venster Bodegraven-Woerden. Dit Venster is de enige nog open verbinding tussen de noordkant en de zuidkant van het Groene Hart. Vanaf de snelweg is daar aan beide zijden de openheid van het landschap zichtbaar. Deze zone is nodig als recreatieve en agrarisch gebruikte groene landschappelijke buffer tussen de stadsranden van Bodegraven en Woerden. In de Voorloper Groene Hart hebben de drie Groene Hart-provincies het belang van het openhouden van het Venster vastgelegd. De bedrijfslocatie ligt haaks op de stadsrand van Woerden en steekt dus het open venster in. In dit gebied ligt de snelweg hoog, maar de spoorlijn ligt een stuk lager. Bebouwing die in overeenstemming is met de hoogte van de spoorlijn is niet bruikbaar. Bebouwing die een nokhoogte gelijk aan de hoogte van de snelweg heeft, verstoort het zicht op het open landschap, zowel vanaf de snelweg als vanuit het open venster. Het bedrijfsterrein omzomen met een groene beplantingsrand is eenzelfde beperking van de openheid. Bovendien is het generieke en al vigerende provinciale beleid gericht op het voorkomen van nieuwe bedrijfslocatie in het landelijk gebied. Hiervan is sprake als bedrijfsbebouwing wordt toegestaan. Ons beleid staat dat niet toe en dat is ook zo verwoord in de concept Nota van beantwoording (pagina 113). De motieven hiervoor hebben niet alleen te maken met de landschappelijke effecten, maar ook met bijvoorbeeld het voorkomen van extra druk op de wegen in het landelijk gebied (nadelige gevolgen voor de landbouw en recreatie). Het toestaan van niet-agrarische bedrijven in het landelijk gebied kan ook het beleid voor de regionale bedrijventerrein en de daarvoor opgestelde convenanten frustreren.

7.

Met betrekking tot de polder Wulverhorst (gemeente Woerden) heeft GS voorgesteld om deze te bestemmen als bedrijventerrein. Door mevrouw Kooijman cs. en de gemeente Woerden zijn verschillende en sterk van elkaar afwijkende verklaringen afgelegd over de veiligheidsrisico rondom de aardgasleidingen, het aantal effectief nog beschikbare ha bedrijventerrein in de gemeente, en de ontsluiting van het beoogd bedrijventerrein.

Vraag: Kan GS aangeven hoe naar haar oordeel nut, noodzaak en wenselijkheid van de ontwikkeling van het bedrijventerrein in de polder Wulverhorst gezien dienen te worden?

Reactie: In de Ontwerp PRS en -PRV maken is de ontwikkeling van een bedrijventerrein in de Polder Wulverhorst niet planologisch mogelijk gemaakt. Zoals in de concept NvB aangegeven is het locatievoorstel voor een mogelijk toekomstig bedrijventerrein Kromwijkdijk overgenomen uit de regionale planning van het regionale convenant bedrijventerreinen voor Utrecht West. Bij de uitplaatsing van het transportbedrijf op het huidige bedrijventerrein Middelland ontstaat een dusdanige herstructureringswinst dat dit deze uitbreiding rechtvaardigt. Naar aanleiding van de vaststelling van het definitieve regionaal convenant bedrijventerreinen is afgesproken dat, mocht het bedoelde bedrijf niet verplaatsen, er met de provincie gesproken kan worden over de invulling met een ander bedrijf of bedrijven, als dit aantoonbaar bijdraagt aan de voortgang van de herstructurering, zo mogelijk blijkend uit een advies van de OMU. Voorgesteld wordt om de tekst van de PRS daarop aan te passen. Om het bedrijventerrein op enig tijdstip planologisch mogelijk te maken moeten PRS en PRV partieel worden herzien. Dat gebeurt pas op het

moment dat er sluitende afspraken zijn gemaakt over bedrijfsverplaatsing en als voldaan is aan de hierboven gestelde voorwaarde ten aanzien van de voortgang van de herstructurering. Het veiligheidsaspect, een passende ontsluiting en landschappelijke inpassing moeten door de gemeente bij de planontwikkeling worden bezien. Desondanks heeft de ambtelijke organisatie van de provincie de externe veiligheidsaspecten op deze locatie nader bekeken. Die komen tot de conclusie dat door maatregelen te nemen (bv. hekwerk, betonnen afdekking waardoor er niet gegraven kan worden) het veiligheidsrisico van de aanwezige aardgasleiding dusdanig beperkt kan worden, dat dit het voorziene gebruik niet in de weg hoeft te staan.

In het kader van de totstandkoming van het regionaal convenant bedrijventerreinen heeft bureau Stogo onderzoek gedaan naar het aanbod en de behoefte aan bedrijventerrein in de regio Utrecht West tot 2020. Hierin wordt aangegeven dat er thans onvoldoende aanbod aan bouwrijpe grond op bedrijventerreinen aanwezig is om te voldoen aan de vraag. In Woerden zijn alleen nog restkavels beschikbaar, in Lopik nog 2 hectare netto en in Montfoort en Oudewater niets meer. Voor het deelgebied Woerden is er op korte termijn een vraag ter grootte van 6 hectare bedrijventerrein extra, het stedelijk programma in de PRS voorziet in 6 hectare bedrijventerrein in het stedelijk gebied (dus exclusief de locatie Kromwijkerdijk).

Zie verder ook de beantwoording van vraag 91.

8.

Naar aanleiding van een vraag van de VVD over de wijze en de bevoegdheid van correctie van kennelijke onjuistheden bijvoorbeeld tussen de digitale tekst en de digitale kaarten is er een duidelijk en helder antwoord gekomen van GS met een verwijzing naar artikel 1.3 van de PRV. De bevoegdheid komt te liggen bij GS, maar er is geen duidelijke relatie in dit artikel naar PS.

Vraag: Op welke wijze had GS gedacht PS bij een dergelijke uitoefening van haar bevoegdheid? Gaat dit via bijvoorbeeld de “voorhangprocedure” zoals die op Rijksniveau toegepast wordt bij AMvB’s? Of gaat dit bijvoorbeeld via de enkele mededeling van een besluit van GS gebaseerd op de actieve informatieplicht?

Reactie: De technische correctie van begrenzing wordt in artikel 1.3 van de PRV door u expliciet aan het college overgelaten. Er vindt géén beleidsinhoudelijke afweging plaats: het gaat om de correctie van onmiskenbare onjuistheden. Deze correctie is te vergelijken met het corrigeren van schrijffouten in een tekst. Als dit op prijs wordt gesteld kunnen GS, PS actief informeren over eventuele correcties.

II. Fractie PvdA

9. N.a.v. werkgroep Natuurlijk Zeist-West

De werkgroep pleit voor een meer zorgvuldige balans in de kernrandzones en voor meer greep op de ontwikkelingen. Aan de orde is ook grootschalige recreatie. Sportvelden zijn tegenwoordig bijna constant in gebruik, met verlichting en veel lawaai. Goed moet worden nagedacht over de vraag waar sportvelden gesitueerd moeten worden en welke beschermende eisen daaraan moeten worden gesteld. Dat moet men niet alleen maar aan gemeenten overlaten. Een dergelijk proces moet gestuurd worden, zodanig, dat partijen vooraf weten waar zij aan toe zijn. Daarmee kan de kwaliteit van steden en dorpen worden behouden, ook rondom de stad Utrecht met een hoge verstedelijkingsdruk. Zorgvuldig moet worden nagegaan hoe de stadsrandzones moeten worden ontwikkeld. In de stadsrandzones spelen zich concrete ontwikkelingen af, zoals ecologische verbindingen, die belangrijk zijn voor natuur en landschap.

Het gebied Brugakker bij Zeist is aangewezen als historische structuur. Niet duidelijk is waarom het gebied rond Oostbroek, waar Oost-Utrecht “uit de ontginningen is geboren”, niet als historische structuur is aangewezen. Hetzelfde speelt bij het landgoed de Wulverhorst. Dat heeft een ecologische verbinding met de Kromme Rijn. Nu is daar nog een groenstrook. Het landgoed ligt in de rode contour, maar het is groen. De werkgroep ziet goede kansen om daar een verbinding tot stand te brengen. Het is zaak dat die kans wordt aangegrepen om ongewenste ontwikkelingen te voorkomen. Hier ontbreekt regie van de provincie.

Vraag: Er zijn in de laatste versie van de PRS en de PRV voor zover de PvdA kan nagaan geen concretere voorwaarden gesteld ten aanzien van de kernrandzones en ten aanzien uitbreiding van de rode contouren dan in eerdere versies. Klopt dat? Betekent dat grootschalige recreatie aan de randen, zoals hierboven gesteld, mogelijk is?

Reactie: In de Ontwerp PRS en PRV zijn aan ten aanzien van de kernrandzones en de rode contouren inderdaad geen extra of concretere voorwaarden gesteld dan in de eerdere versies van de PRS en PRV. In de PRS vraagt de provincie aan de gemeente om bij eventueel gewenste ontwikkelingen aan de rand van de kern een visie op de kernrandzone op te stellen waarin aangegeven wordt welk deel van de kernrandzone prima functioneert en welk deel juist verbetering verdient. Hierin zullen dus ook de kwaliteiten van de verschillende gebieden in een dergelijke zone naar voren komen. Hetzelfde geldt voor de recreatiezone, zoals die op de kaart Recreatie is opgenomen. In de op te stellen visie op de recreatiezone in het kader van RAP.2 zal gekeken worden naar gebieden die geschikt zijn voor intensieve recreatie en gebieden die geschikt zijn voor extensievere vormen van recreatie. De huidige kwaliteiten van gebieden zullen daarbij nadrukkelijk uitgangspunt zijn. Daarmee is grootschalige recreatie aan de randen van een kern inderdaad mogelijk, indien dit bijdraagt aan de aanwezige en gewenste kwaliteiten.

10. De heer Verhoef, wethouder van de gemeente Utrechtse Heuvelrug

Gedeputeerde Krol begrijpt dat de gemeente Utrechtse Heuvelrug meer mogelijkheden bepleit voor de historische buitenplaatsen. In de provincie Utrecht kent men het instrument van de convenanten die met een aantal grote landgoederen zijn afgesloten. Daarmee kan maatwerk worden geleverd. Hij vraagt of het instrument convenant, waarmee van de strikte regelgeving in ruimtelijke zin kan worden afgeweken, de gemeente onvoldoende ruimte biedt voor ontwikkelingen.

De heer Verhoef antwoordt dat de gemeente Utrechtse Heuvelrug nog geen ervaring heeft met een convenant over historische buitenplaatsen. Wel zijn er voorbeelden van buitenplaatsen waar men tegen discussiepunten aanliep. Onlangs zijn PS uitgenodigd voor een excursie en daar zijn voorbeelden genoemd waar de problematiek speelde. Het is goed om naar maatwerk te zoeken.

Vraag: Klopt het dat dergelijke convenanten woningbouw binnen de EHS mogelijk maken?

Reactie: Het opstellen van convenanten kan gebruikt worden om afspraken met betrokken partijen te maken over de invulling van de speelruimte die rijks-, provinciale en gemeentelijke regels bieden. Een convenant kan nooit gebruikt worden om regels opzij te zetten.

Zo is het ook gegaan bij de convenanten rondom een aantal grote landgoederen. Deze moeten deels overigens nog nader worden ingevuld. De speelruimte die daar is benut betreft onder andere:

- de nadere begrenzing van de EHS (hetgeen toen nog aan de orde was);
- de saldering en herplaatsing van ruimte-voor-ruimtemogelijkheden (sloop op verschillende locaties; herbouw op een andere dan de oorspronkelijke plek om natuur te ontzien);
- benutting van stad-en-milieubenadering voor een verantwoorde groei van kansrijke agrarische bedrijven;
- verplaatsing van legale bouw mogelijkheden om de natuur te ontzien en economische potenties te vergroten.

Binnen historische buitenplaatsen zijn er doorgaans minder functies aanwezig dan op genoemde grootschalige landgoederen, die vaak ook landbouwgronden buiten de EHS omvatten. De nieuwe PRV biedt voor de historische buitenplaatsen(zones) meer flexibiliteit. Die is bedoeld om bij te dragen aan duurzame instandhouding van de buitenplaatsen. De speelruimte zal dus altijd ten dienste moeten staan van het historische karakter en (indien van toepassing) de EHS-status van de buitenplaats. De regel dat wezenlijke kenmerken en waarden daarvan niet significant mogen worden aangetast blijft dus altijd van toepassing.

11. N.a.v. Mevrouw L. van Rooijen en de heer C. Uittewaal

Insprekers zien de windmolens als industriële activiteit in een hoog landbouwkundig gebied, terwijl daar versterkende structuren worden voorgesteld wat betreft recreatie en toerisme.

Vraag: Wat wordt in de PRS gezien als industriële activiteit?

Reactie: In de PRS wordt industriële activiteit niet gedefinieerd. Voor een definitie voor dit begrip wordt gekeken naar de SBI-indeling van het CBS. Volgens de SBI-indeling naar activiteiten vallen windturbines onder categorie D, "productie en distributie van handel in elektriciteit". Industrie valt onder categorie C, productie.

12. N.a.v. vragen over de windmolenlocaties

Vraag: Wat wordt precies verstaan onder bestuurlijk draagvlak? Er lijkt veel verwarring over te bestaan.

Reactie: Bedoeld wordt een door de gemeente(raad) gedragen initiatief, bij voorkeur gericht op een concreet locatieverzoek of positieve medewerking aan een windenergielocatie, bijvoorbeeld via een structuurvisie. De essentie van deze passage is overeenstemming met het gemeentebestuur (in facto de raad) over het realiseren van windturbines op hun grondgebied.

13. N.a.v. Wethouders R. Peek en J. Burger van de gemeente Wijk bij Duurstede en n.a.v. De heer J. van Dijk van Cumela, de branche organisatie voor specialisten in groen, grond en infra.

(Peek en Burger) Wat betreft (neven)activiteiten bij agrarische bedrijven in het buitengebied, wordt gedacht aan een loonwerkersbedrijf. Een agrarisch bedrijf wil graag als neventak wat loonwerk erbij doen, echter, dat kan nu niet als neventak, maar alleen als hoofdfunctie. Dit valt nu niet onder de limitatieve lijst en zijn pleidooi is na te gaan of verruiming mogelijk is om dat soort nevenactiviteiten, die dikwijls agrarisch gerelateerd zijn, expliciet mogelijk te maken. (van Dijk) De heer Thonon memoreert dat er in de gemeente Oudewater een concentratie was van loonwerkersbedrijven, niet in het buitengebied, maar juist in het industrieterrein. Het voordeel daarvan was tevens dat de oude dijken langs de rivier niet kapot werden gereden door grote machines. Hij vraagt hoe de heer Van Dijk tegen dergelijke maatregelen aankijkt.

Vraag: Hoe kijkt gedeputeerde aan tegen loonwerkersbedrijven in het buitengebied?

Reactie: Loonwerkactiviteit als nevenfunctie: de PRV kent geen limitatieve lijst aan toegestane nevenfuncties. Loonwerkactiviteiten als nevenfunctie zijn dus mogelijk. Wel geldt als voorwaarde dat daartoe geen extra gebouwen worden opgericht.
Loonwerkactiviteit als vervolgfunctie: zoals aangegeven in de concept-Nota van beantwoording (p.125) zijn loonwerkactiviteiten steeds minder te beschouwen als "agrarisch verwante bedrijvigheid", omdat de activiteiten zich steeds minder tot het landelijk gebied en de agrarische sector beperken. De grens met grond-, weg- en waterbouw is vaag. Vestiging op een bedrijventerrein heeft dus de voorkeur. Door de aard van de transportbewegingen (met grote voertuigen) levert echter ook vestiging op een bedrijventerrein vaak problemen op met de ruimtelijke inpasbaarheid. Naar aanleiding van de zienswijze wordt daarom in de concept-Nota van beantwoording aangegeven de Ontwerp-PRV aan te passen, zodat extra ruimte geboden voor vestiging op een vrijkomend agrarisch bedrijfsperceel. Indien *een optimaal ontsloten en inpasbaar* perceel wordt gevonden, kan een gemeente afzien van de sloopverplichting van 50% van de voormalige agrarische bedrijfsgebouwen.

14. N.a.v. inspraak van diverse gemeenten

De gemeenten staan vaak op het standpunt dat er vooral voor de eigen bevolking moet worden gebouwd, gelet op de woon-werk balans.

Vraag: Klopt het dat als er voor de eigen bevolking moet worden gebouwd er veel meer aan de randen van gemeenten wordt gebouwd? Dit omdat de grote aantallen woningen binnen de provincie vooral in de uitleglocaties zijn gepland.

Reactie: De grote uitbreidingslocaties die zijn opgenomen in de Ontwerp PRS komen voort uit de Ontwikkelingsvisie NV Utrecht, die door Provinciale Staten is vastgesteld als bouwsteen voor de PRS. Deze locaties zijn nodig om tegemoet te komen aan de woningbehoefte in de NV Utrecht, meer specifiek de stadsgewesten Utrecht en Amersfoort. Daarnaast zijn er in de Ontwerp PRS veel meer woningen

binnenstedelijk gepland (ongeveer 55.000) dan op uitleglocaties (ongeveer 13.000). Wel is het zo dat er enkele kleinere kernen in de provincie zijn die binnen de rode contour vrijwel geen ruimte meer hebben voor uitbreiding. Dit zijn echter vaak de kernen die een zo beperkte omvang hebben, dat de inwoners niet allemaal ook in de eigen kern kunnen werken. Voor die kernen is bijbouwen ten behoeve van de woon-werkbalans dus niet aan de orde.

15. N.a.v. inspraak mevr. Diepenhorst en andere vragen over landgoederen

Mevrouw Diepenhorst antwoordt dat een landgoed, dat in de EHS gelegen is, een inkomstenbron oplevert voor de in stand houding daarvan. Het gaat in dit geval om subsidies.

Vraag: We krijgen de indruk dat sommige beheerders/eigenaren van landgoederen uit de EHS willen en anderen erin, of dat ze erin willen, maar dan wel met *ja, mits* regime i.p.v. *nee, tenzij*. Klopt het dat ze dan twee zaken tegelijkertijd willen? Subsidies om groen te houden én rood aanleggen? Is dat tegenstrijdig, of hangt dat van de situatie af? Zo ja hoe dan?

Reactie: De eigenaren hebben niet zelf de mogelijkheid te beslissen of een landgoed binnen de EHS valt en wat dan het beschermingsregime is. De EHS is begrensd en daarbinnen geldt het nee, tenzij-regime, conform de rijksregels hiervoor. Deze regels bieden geen ruimte om binnen de EHS een ja, mits-regime toe te staan. De landgoederen willen inderdaad zowel beheersubsidies, als rood aanleggen om een groter deel van de beheerskosten te kunnen afdekken. Het is ook in het provinciale beleid mogelijk dat voor een deel van het landgoed het 'groene' belang prevaleert en dat voor een ander deel (de buitenplaats op het landgoed) onder voorwaarden 'rood' kan worden aangelegd. Dit moet echter per geval worden beoordeeld. Om de mogelijkheden te verkennen en hierin te ondersteunen, start de provincie het RAP.2 project 'duurzaam behoud historische buitenplaatsen'.

16. N.a.v. beide insprekingsbijdragen van Mevrouw P. Lohschelder van DL Advies

Mevrouw Lohschelder vertegenwoordigt 34 agrariërs in de provincie Utrecht. Speerpunt voor de bedrijven is de voorgestelde wijziging van de definitie van 'grondgebonden bedrijven' ten opzichte van het huidige streekplan. Zij leest een inspraaknotitie voor die als bijlage 8 aan het verslag zal worden toegevoegd. Kortheidshalve zij daarnaar verwezen. Op vragen van de heer De Heer antwoordt mevrouw Lohschelder dat de provincies Gelderland, Overijssel en Friesland een en ander wel goed in hun PRS hebben geregeld. Mevrouw Lohschelder antwoordt dat, daar waar EHS is, de natuurwaarden voorop worden gesteld in plaats van de landbouwgronden. Het nieuwe peilbesluit is een direct gevolg van het meer beheren van natuurgronden dan van agrarische gronden. Inderdaad heeft dit een waarde verminderend effect op de gronden. Landbouwgrond heeft een andere waarde en een andere prijs. Zij verwijst naar de heer Peek die voor het volledige bedrag gronden zonder beperking heeft aangekocht maar 10 jaar later met waardebeperking wordt geconfronteerd.

Vraag: klopt het dat in sommige gevallen (nieuw peilbesluit) er een waarde verminderend effect optreedt, maar in andere gevallen een waarde verhogend effect. Bijvoorbeeld gronden in kernrandzones?

Reactie: Bij het opstellen van nieuwe peilbesluiten geldt dat bestaande functies (huidig grondgebruik) voor gaan op toekomstige functies (bijv. natuurontwikkeling). Dus pas als nieuwe natuur is ingericht wordt het peilbesluit aangepast. Een peilbesluit zou dan ook geen waarde verminderend effect kunnen hebben als gevolg van de EHS. Overigens heeft de provincie weinig zeggenschap over het vaststellen van peilbesluiten. Het is een autonome bevoegdheid van het waterschap. De provincie hoeft deze niet meer goed te keuren sinds het invoeren van de nieuwe Waterwet in 2009. Hooguit kan de provincie (na het nodige vooroverleg uiteraard) naar de rechter stappen als het provinciale belang wordt geschaad. Overigens geldt dat de provincie bij de verwerving van gronden uitgaat van de normale agrarische waarde van de grond. Op deze manier wordt voorkomen dat er bij verwerving van de gronden sprake is van een waarde verminderend effect.

17. N.a.v. De heer De Jong van Eneco

De heer De Jong heeft een bijlage aan zijn inspraaknotitie toegevoegd waaruit blijkt dat een grote groep mensen zich in het middensegment wat betreft windenergie bevindt, een andere groep is voor windenergie en

een andere groep is tegen windenergie. Eneco heeft herhaaldelijk geconstateerd dat de tegenstanders, vaak een kleine groep, heel gemakkelijk andere groepen meekrijgen om tegen nieuwe ontwikkelingen in te gaan, in dit geval windenergie. Uit de praktijk blijkt dat een kleine groep grote groepen kan mobiliseren.

Vraag: Klopt dit?

Reactie: Ja, in algemene zin is dit een breed voorkomend verschijnsel. Bij nieuwe ontwikkelingen is de meewerkende groep doorgaans minder actief aanwezig dan de weerstand hebbende groep. De eerstgenoemde voelt zich doorgaans al vertegenwoordigd door het initiatief, de tweede voelt zich geroepen zelf actief te opereren. Vanuit beide groepen kan door gerichte acties uit de grote, in eerste instantie indifferente, middengroep een kritische massa gecreëerd worden om het proces te sturen. Het in algemene zin actief (actiever) zijn van de weerstandsgroep kan daarmee leiden tot het vanuit die groep mobiliseren van een grotere weerstand. Dit verschijnsel wordt onderkend door het ministerie EL&I. Medeoverheden kunnen een beroep doen op AgentschapNL voor actieve ondersteuning bij het verkrijgen van draagvlak. Specifiek voor windenergie heeft SmartAgent Company in opdracht van het Rijk onderzoek gedaan naar de houding van (bewoners)groepen ten opzichte van windenergie. Hieruit bleek dat

1. Voorstanders van windenergie op land (23%), TOP-segment
2. Gematigd positief met enkele bedenkingen (30%), OKÉ-segment
3. Relatief onverschillig met enkele bedenkingen (34%), OCH-segment
4. Verklaard tegenstander van windenergie op land (13%), NEE-segment

In combinatie met het eerder beschreven algemene verschijnsel is uit het "NEE"-segment actieve houding te verwachten richting de andere segmenten. Zonder voldoende aandacht voor de bedenkingen uit deze segmenten (met name gericht op kennis over effecten en op participatie) zal het "NEE"-segment bij een specifiek project groeien.

18. N.a.v. vragen de heer Veldhuizen LTO Noord

In de PRS of PRV is een bepaling opgenomen dat nieuwe natuur binnen de groene contour geen nadelige invloed mag hebben op landbouwbedrijven. Gevraagd wordt of het niet voldoende waarborg is dat de nieuwe natuur, die EHS wordt binnen de groene contour, niet de uitbreiding of het landbouwbedrijf hindert.

Vraag: Wat gebeurt er als een landbouwbedrijf nadelige invloed heeft op de nieuwe natuur. Kan dat?

Reactie: In de ontwerp-PRV is inderdaad het zinnetje opgenomen 'de omliggende agrarische bedrijven worden niet in hun bedrijfsvoering belemmerd'. Dit is echter niet gekoppeld aan nieuwe natuur binnen de groene contour, maar aan de rood voor groen ontwikkelingen waarmee de nieuwe natuur gerealiseerd zou kunnen worden. Met betrekking tot de werking van de nieuwe natuur in de groene contour geldt hetzelfde als voor de rest van de EHS. Dit betekent dus dat een aanliggend landbouwbedrijf zich gewoon kan ontwikkelen, tot de grens van zijn vergunningen.

19. N.a.v. diverse hoorzittingen

Uit sommige inspraakreacties blijkt dat gemeenten in het verleden niet altijd consequent met handhaving van voorwaarden/regels voortkomend uit bestemmingsplannen zijn omgegaan. In de inspraakreactie vragen partijen dan het legaliseren van een in feite illegale situatie.

Vraag: Hoe denkt gedeputeerde daarover? Hoe kan in de toekomst voorkomen worden dat dit weer gebeurt?

Reactie: Het is aan de gemeente om er op toe te zien dat er niet in strijd met de regels van het bestemmingsplan wordt gehandeld. Voor de gemeente geldt een beginselplicht tot handhaven. Daar kan alleen vanaf gezien worden als er zicht op legalisatie is. Daarnaast kan handhavend optreden zodanig onevenredig zijn dat in verhouding tot de daarmee te dienen belangen van dat optreden in die concrete situatie behoort te worden afgezien.

20. N.a.v. diverse zienswijzen en hoorzittingen

Het is lastig een overzicht te krijgen wat nu wel en wat niet aan zienswijzen gehonoreerd is.

Vraag: Hoe vaak is iets wel of niet gehonoreerd? Kan gedeputeerde t.a.v. een aantal veelvoorkomende typen zienswijzen aangegeven waarom iets wel en waarom iets niet gehonoreerd wordt? M.a.w. wat is in grote lijnen de achterliggende logica geweest?

Reactie: Het wel of niet honoreren van een zienswijze heeft plaatsgevonden op basis van inhoudelijke overwegingen: zijn de overwegingen die de indiener van de zienswijze noemt overtuigend. Vooral als hetgeen wordt voorgesteld in de zienswijze, leidt tot een verbetering van de ruimtelijke kwaliteit, er duidelijk sprake is van een omissie of als er sprake is van onduidelijke of multi-interpretabele teksten is er aanleiding om de zienswijze gegrond te verklaren. Belangrijke overwegingen om een zienswijze niet gegrond te verklaren zijn o.a. strijd met wet- en regelgeving, strijdigheid met recente standpunten van PS of het leiden tot minder ruimtelijke kwaliteit.

Omdat de inhoud bepalend is voor het wel of niet honoreren van zienswijzen heeft het college geen streefcijfer voor gegrond te verklaren zienswijzen gehanteerd. Bijna 1 op de 5 van de als afzonderlijke items in de concept Nota van beantwoording hebben tot een voorstel tot aanpassing hebben geleid. Verder hebben de zienswijzen geleid tot ca. 135 voorstellen tot aanpassingen in de PRS en PRV (eventuele voorstellen tot aanpassing n.a.v. de hoorzittingen vallen hier nog niet onder).

III. Fractie CDA

21.

Vraag: Waarom is er voor gekozen de definitie van grondgebonden landbouw te wijzigen ten opzichte van de vigerende structuurvisie?

Reactie: In de huidige structuurvisie (het Streekplan 2005-2015) wordt gesproken over grondgebonden landbouw zonder daar een expliciete definitie van te geven. Ook wordt er in de huidige structuurvisie nog geen grens gesteld aan de omvang van bouwpercelen van grondgebonden landbouw. Wel werkt de provincie bij de beoordeling van plannen vanuit de essentie dat de teelt van gras en voedergrassen de basis is voor de bedrijfsvoering en dat het voor het vee benodigde ruwvoer geheel of vrijwel geheel afkomstig is van de bij het bedrijf behorende landbouwgrond.

In de ontwerp-PRS/ PRV zijn voorwaarden aan de omvang van bouwblokken opgenomen. Daarbij worden voor grondgebonden veehouderij ruimere uitbreidingsmogelijkheden gehanteerd dan voor niet grondgebonden veehouderij. Grondgebonden veehouderij mag overal in de provincie onder voorwaarden uitbreiden tot een bouwblok van 2,5 ha; niet-grondgebonden veehouderij mag dat alleen in delen van het reconstructiegebied. Vanwege dit verschil in uitbreidingsmogelijkheden moet dus vastgesteld kunnen worden of een veebedrijf grondgebonden of niet-grondgebonden is. Om die reden is er nu expliciet een definitie opgenomen. De opgenomen definitie sluit aan bij de landbouwvisie waarin is opgenomen dat een grondgebonden landbouwbedrijf mag doorgroeien als de voor het (melk)vee benodigde ruwvoer (gras, snijmaïs) geheel of grotendeels afkomstig van bij het bedrijf behorende gronden is (pagina 26 onderaan).

22.

Gedeputeerde Krol heeft al aangegeven dat de nu opgevoerde 2,5 GVE norm niet de meest wenselijke lijkt.

Vraag: Is het denkbaar dat de "oude" definitie weer wordt gehanteerd of wordt er nagedacht over een andere oplossing, bijvoorbeeld zoals omschreven door LTO en mevrouw Lohschelder tijdens de hoorzittingen?

Reactie: Zoals hiervoor is aangegeven, is er geen sprake van een expliciete 'oude' definitie van grondgebonden landbouw en is de toen gehanteerde 'impliciete' definitie vergelijkbaar met de huidige. Om de definitie van grondgebonden veehouderij hanteerbaar te maken, is het richtgetal van maximaal 2,5 GVE per ha grasland en

voedergewassen geïntroduceerd. (zie ook de GS reactie in concept nota van beantwoording op bladzijde 189-190). Hiermee is invulling gegeven aan de toezegging van GS om de voorwaarden voor doorgroei naar een bouwblok van 2,5 ha zo concreet mogelijk te formuleren. Met het richtgetal 2,5 GVE per ha is dus geen nieuwe voorwaarde geïntroduceerd, maar is de al bestaande definitie van grondgebondenheid concreet gemaakt en daarmee wellicht ook meer confronterend voor wie niet aan de voorwaarde van grondgebondenheid kan of wil voldoen, maar wel (flink) wil groeien in het aantal koeien.

LTO Noord en mevrouw Loschelder van DL Advies dragen inderdaad alternatieven aan. LTO Noord geeft aan dat de nieuwe mestwetgeving de garantie biedt, dat een boer pas meer vee kan houden, als de mestafzet per seizoen van tevoren schriftelijk is geregeld. Dit heeft echter niets te maken met ruimtelijke ordening en grondgebondenheid, omdat dit de locatie van mestafzet niet regelt en kan daardoor niet als alternatief dienen. DL Advies geeft als alternatieven aan: Stuur bij groei van melkveebedrijven meer op maatschappelijk geaccepteerde ontwikkelingen, of te wel kwaliteitsperspectief in plaats van de kwantiteitseisen (gve/ha), dan pas conformeert u zich daadwerkelijk een ruimtelijk beleid. Suggesties:

1. Koppel landelijke MDV-systematiek (Maatlat duurzame veehouderij) aan groeimogelijkheden bij een bouwvlakomvang boven de 1,5 hectare en stel daarbij aanvullende eisen. Binnen deze systematiek kan een veehouderij een eigen invulling maken uit een maatregelenpakket op het gebied van diergezondheid, dierenwelzijn, mest en mineralen, landschap en natuur, energie, ammoniak etc.;
2. Stimuleer kavelruil, verkavelingsprojecten en agrarisch natuurbeheer;
3. Stimuleer mestverwerkingsprojecten (op bedrijfsniveau);
4. Hanteer de recent door uw provincie vastgestelde Kwaliteitsgidsen Utrechtse Landschappen.

De suggesties 1 en 4 maken deel uit van de voorwaarden waaraan bouwpercelen volgens de PRS/PRV sowieso al moeten voldoen. De suggesties 2 en 3 hebben niets te maken met grondgebondenheid of ruimtelijke ordening. Concluderend zijn de ingebrachte oplossingen geen werkbare alternatieven.

23.

Tijdens de hoorzittingen bleek het Akkoord van Utrecht niet door alle partijen hetzelfde te worden uitgelegd. Zo zien sommigen de groene contour als regulier landbouwgebied, terwijl anderen spreken van nieuwe natuur in spe.

Vraag: Onze vraag in deze is nog duidelijker te omschrijven wat de bedoeling van de groene contour is en welke (on)mogelijkheden dit met zich mee brengt.

Reactie: Zie de beantwoording van vraag 4.

24.

Tweede vraag n.a.v. de groene contour is het opnemen van nieuwe natuur in de EHS na 2013. Naar wat wij hebben begrepen heeft de staatssecretaris aangegeven uiterlijk in 2013 duidelijk te willen hebben hoe de provincies de EHS hebben begrensd.

Vraag: Hoe denkt Utrecht om te gaan met later aangewezen gebieden?

Reactie: De staatssecretaris (van het vorige kabinet) heeft inderdaad aangegeven dat hij uiterlijk in 2013 wil weten hoe de provincies de EHS hebben begrensd. Het gaat de staatssecretaris daarbij om duidelijkheid over de uitwerking van de bezuinigingen en om duidelijkheid over welk deel van de oorspronkelijk geplande, maar tot nu toe nog niet gerealiseerde EHS daardoor komt te vervallen. Deze duidelijkheid wordt geboden met de begrenzing van de EHS in de PRS. Tegelijkertijd geldt, dat het Besluit Algemene regels Ruimtelijke Ordening (de Barro) de mogelijkheid om de EHS tussentijds aan te passen niet uit sluit. Op basis van de Barro is er dan ook geen beperking om op een later moment onderdelen van de Groene contour aan te EHS toe te voegen.

25.

De landgoederen in onze provincie hebben, samen met de gemeenten waar ze in zijn gelegen, behoefte aan maatwerk bij bijvoorbeeld ruimte-voor-ruimte constructies. Het nee-tenzij principe in de EHS belemmert deze

vorm van maatwerk sterk. Mogelijk kunnen de convenanten die her en der worden afgesloten hier ruimte voor bieden.

Vraag: Is of de PRS voldoende mogelijkheden geeft om afwijkende bepalingen in convenanten op te nemen.

Reactie: Voor vrijkomende agrarische bedrijfspercelen die deel uitmaken van een landgoed, geldt dezelfde regeling als elders. Dat is ook logisch, omdat de situaties ruimtelijk niet van elkaar verschillen. De PRV biedt hierbij ruimte voor de gewenste flexibiliteit. Indien extra kwaliteit wordt geboden, kan zowel van de locatie als van de toegestane hoeveelheid nieuw rood worden afgeweken. Bij verschillende landgoederen zijn daarom al maatwerkoplossingen gevonden of in zicht, te meer daar binnen landgoederen doorgaans goede mogelijkheden zijn voor realisering van kwaliteit. Uiteraard moet bij het bepalen van alternatieve locaties de EHS worden ontzien. Het ligt niet voor de hand om een bouwmogelijkheid van het agrarisch gebied naar de EHS te verplaatsen. Bij de reactie op vraag 10 is al aangegeven dat een convenant zich moet begeven binnen de kaders van de generiek geldende wet- en regelgeving, zoals het nee, tenzij-regime binnen de EHS.

26.

In het convenant Groot Wilnis Vinkeveen zijn afspraken gemaakt in het kader van realisatie van de EHS. De daarin opgenomen ruime jas EHS is één op één als begrenzing in de PRS benoemd, terwijl het doel is slechts 25% te realiseren.

Vraag: Is er een mogelijkheid dit passender te omschrijven?

Reactie: Voor Groot Wilnis Vinkeveen is er voor een deel van het gebied voor gekozen om de natuur niet de realiseren in de vorm van één blok natuur, maar in de vorm van een haarvatensysteem. Het gevolg hiervan is dat de natuurontwikkeling over een groter gebied plaatsvindt en dat ook de inzet van de financiële middelen die de provincie voor de EHS beschikbaar heeft over een groter manier plaatsvindt. In de ontwerp-PRS is geen onderscheid gemaakt in een één op één begrenzing of een zoekgebied. Daarom wordt het gehele gebied als EHS aangeduid. In het Natuurbeheerplan wordt dit onderscheid wel gemaakt; daarin is het betreffende deel van Groot Wilnis Vinkeveen als zoekgebied aangeduid. Omdat inmiddels is gebleken dat dit gebied onduidelijkheid oproept, lijkt er aanleiding om dit gebied en hetgeen er speelt expliciet te benoemen in de tekst van de PRS.

27.

Ook de begrensde EHS in het Binnenveld geeft reden tot verwarring.

Vraag: Onze vraag derhalve dit te verduidelijken.

Reactie: In de Ontwerp-PRS zijn in het Binnenveld de bestaande natuurgebieden en de reeds verworven gronden aangeduid als onderdeel van de EHS. Het oorspronkelijk als EHS aangeduide deel dat nog niet verworven is hierin aangeduid als 'nader uit te werken'. Met deze aanduiding heeft het college aangesloten bij het Akkoord van Utrecht, waarin is afgesproken dat het huidige proces om te komen tot invulling van de maatregelen in het Binnenveld bepalend zal zijn voor de EHS-begrenzing in dit gebied. Op basis van de zienswijzen in de PRS is geconstateerd dat deze aanduiding tot onduidelijkheid leidt, omdat deze categorie niet is opgenomen in de PRV. Het is niet gewenst om een extra beschermingscategorie toe te voegen aan de PRV. Tegelijkertijd is het wel van belang om het betreffende gebied ruimtelijk te beschermen tegen nieuwe ontwikkelingen. Om die reden hebben is in de ontwerp-PRS/PRV ervoor gekozen om die delen van het gebied die nodig zijn voor het behalen van de internationale doelstellingen op te nemen binnen de EHS. Indien het gebiedsproces daartoe aanleiding geeft kan de provincie de EHS op dit punt herbegrenzen. Omdat is gebleken dat dit gebied onduidelijkheid oproept, lijkt er aanleiding om dit gebied en hetgeen er speelt expliciet te benoemen in de tekst van de PRS, en daarbij ook te verwijzen naar de tekst uit het Akkoord van Utrecht.

28.

Vraag: In waterbeschermingsgebieden is de maximaal toelaatbare bouwblokgrootte 1,5 hectare. Welke onderbouwing ligt er aan ten grondslag dat hier niet tot 2,5 hectare mag worden uitgebreid, uiteraard onder dezelfde condities als elders in de provincie?

Reactie: De voorwaarden voor dierenwelzijn, milieubelasting en volksgezondheid zijn gericht op extra ruimte geven aan duurzame en innovatieve stallen. Door de extra milieueisen zal de emissie van NH₃, geur- en fijnstofuitstoot per dier lager kunnen zijn. Echter door de forse toename van het aantal dieren bij opschaling naar een grotere stal, zal de totale milieubelasting door NH₃ en de mestproductie groter zijn (zie hiervoor LEI rapport Schaalvergroting, van v.d. Meulen uit 2011). Vanwege deze grotere milieubelasting en milieurisico's voor de bodem en het (grond)water wil het college deze grote stallen niet toestaan in een beschermingszone voor drinkwater.

29.

Met betrekking tot windmolens is veel informatie over tafel gekomen. Wij hebben een drietal vragen:

- a) is er, zoals een van de insprekers meldde, inderdaad geen potentiaalstudie gedaan voor windmolens,
- b) wordt de draagvlakmeting bij de verschillende gemeenten op eenzelfde wijze uitgevoerd en beoordeeld en
- c) is er een mogelijkheid participatie door de omgeving van een windturbine als voorwaarde op te nemen?

Reactie:

- a) De inspreker verwees naar studies voor geothermie, zonne-energie en biomassa waarbij onderzoek is gedaan naar maximaal te bereiken potentieel. Een daarmee vergelijkbare openbare theoretische studie is niet uitgevoerd voor windenergie. Voor windenergie is in de potentieelstudie bekeken wat er mogelijk is als er ruimte gezocht wordt in relatie tot andere beleidsvelden, zoals natuur, landschap en stedelijke ontwikkeling. Op basis van deze overwegingen is in ateliers met deskundigen van binnen de provinciale organisatie gekomen tot verschillende ontwerpscenario's, die een potentieel geven van 160 tot 200 MW. Er is bekeken wat mogelijk is in de vorm van lijnopstellingen langs (snel)wegen en kanalen en wat er mogelijk is in de vorm van parkopstellingen op bedrijventerreinen en in (zeer) open gebieden. Hieruit komen in aanvulling op de bekende locaties met name nieuwe locaties naar voren in de landschappen Groene Hart en Arkemheen-Eemland, zowel in lijnopstellingen als in parkopstellingen. Gezien de, ook landelijk, aanvaarde opvatting de (zeer) open gebieden, zoals het Groene Hart, niet volledig te benutten voor windenergie zijn de uitkomsten van deze potentieelstudies niet naar buiten gebracht als maximaal en realistisch te realiseren potentieel. U vindt wel een verwijzing hiernaar in de planMER bij de Ontwerp-PRS.
- b) De PRS spreekt van gemeentelijk bestuurlijk draagvlak. Daarmee wordt bedoeld een door het gemeentebestuur, de raad, gedragen voorstel. Op welke wijze de raad tot haar besluit komt, is aan de gemeente zelf: draagvlak onderzoek, informatieve raadsvergaderingen e.d..
- c) Een gemeente kan aan een ontwikkeling voorwaarden stellen die actieve betrokkenheid of participatie borgen. Zij kan een overeenkomst opstellen met een ontwikkelaar om voorwaarden te stellen aan haar planologische medewerking, zoals de voorwaarde van lokale participatie of ruimte bieden aan lokale initiatieven. Indien de gemeente grond in eigendom heeft kan zij meer eisen stellen aan een project dan wanneer zij geen eigendomsrechten heeft. Participatie is een breed begrip. Per case zal de vorm van participatie bezien moeten worden en niet iedere vorm zal afdwingbaar zijn.

IV. Fractie D66

30.

5.5.4/03: Uit de toelichting van de inspreker bleek dat onder bepaalde voorwaarden (die hij bereid was te volgen en die in jurisprudentie worden genoemd) het mogelijk is om de spuitzone terug te brengen van 50 naar 25 m.

Vraag: Is het college bereid deze zone terug te brengen als aan die voorwaarden wordt voldaan?

Reactie: Het perceel van indiener is gelegen achter een aantal woningen aan de Veldensteinlaan in de kern Jaarsveld. De huidige rode contour loopt ter plaatse achter de bestaande woningen dwars over het perceel van indiener, daarom zijn deze in de Ontwerp PRS/PRV teruggelegd tot strak achter de bestaande bebouwing. Daarbij is tevens beoordeeld of en in hoeverre op deze locatie ontwikkelingen mogelijk en wenselijk zijn, waarbij we, op grond van jurisprudentie rekening hebben gehouden met de spuitzone van minimaal 50 meter. Inderdaad blijkt tevens uit jurisprudentie dat van deze afstand kan worden afgeweken als dit op basis van onderzoek kan worden aangetoond. Dit aspect zal worden meegewogen bij de advisering over de vast te stellen PRS en PRV.

31.

Vraag: 3.1/1, p.20: hoe komen de evaluaties van de PRS, PRV en woningbouwprogramma langs in de Staten? Statenvoorstel of Statenbrief. En een herijking, komt die langs als partiële herziening PRS/PRV?

Reactie: Hierover zijn nog geen afspraken gemaakt. Wel staat vast, dat als de herijking leidt tot aanpassing van de PRS en/of de PRV de wettelijke vereisten krachtens de Wro gevolgd moeten worden. Dit betekent ten minste: terinzagelegging van de ontwerp-partiële herziening met mogelijkheid tot indienen zienswijzen, hoorzitting en vaststelling door PS.

32.

4.1.1/2: in de beantwoording staat nog “in een mogelijk op te stellen Structuurvisie Ondergrond”, maar 1) naar ons weten is GS bezig deze op te stellen en 2) naar het gevoel van de commissie RGW was hier erg veel behoefte aan.

Vraag: Waarom staat er dan nog ‘mogelijk’?

Reactie: Er is nog geen formeel besluit genomen over het opstellen van een Structuurvisie Ondergrond. In de kadernota bodem-, water- en milieubeleid is de drukte in de ondergrond wel als een prioriteit aangegeven. Hierin is aangegeven dat voor deze prioriteit het beleid verder uitgewerkt wordt in een op te stellen structuurvisie ondergrond. Voor de onderwerpen en reikwijdte hiervan worden de Provinciale Staten betrokken volgens de werkwijze van de Commissie Balemans.

33.

Vraag: 4.1.7, p. 30: zijn met de verwijzing naar het Waterplan ook de Waterparels opgenomen in de PRS, en heeft het verwijzen naar het Waterplan andere ruimtelijke consequenties?

Reactie: De kaart met daarop de Waterparels is geen onderdeel van het Waterplan. Er wordt alleen naar verwezen. De verwijzing in de PRV naar het Waterplan heeft voor de Waterparels dan ook geen ruimtelijke consequenties.

34.

Vraag: 4.2.1, p. 32: in het herijkte Bodem-, Water-, Milieubeleid en in de Kadernota Wonen & Binnenstedelijke Vernieuwing is wel degelijk aandacht voor klimaatverandering, namelijk voor hittestress en voor meerlaagse veiligheid. Beide zaken worden relevanter met klimaatverandering. Graag zien we deze aspecten opgenomen in de PRS en indien nodig in de PRV.

Reactie: Hittestress is al in de PRS opgenomen in paragraaf 4.2.1. waar is aangegeven ‘opvangen van weersextremen’. Hier ligt vooral ook een belangrijke rol voor gemeenten. Meerlaagse veiligheid is in paragraaf 4.2.1 opgenomen bij bodem en water. Dit onderwerp is ook aan de orde in de Deltaprogramma’s waarnaar verwezen wordt in paragraaf 4.1.

35.

Vraag: 4.2.2.2: telt de bouwblok grootte van een door agrarische ondernemers gezamenlijk gerunde biomassa-/mestvergistingsinstallatie (zoals in Wijk bij Duurstede) mee in de individuele bouwblok groottes van deze

boeren? Bijvoorbeeld: de installatie is 7 ha groot, er doen 7 agrariërs mee, krijgen deze dan elk 1 ha opgeteld bij hun bouwblok? Zo nee, hoe gaat het college dan om met initiatieven om een dergelijk grote, bijna industriële locatie in het buitengebied? En is het dan niet verstandiger om één agrariër een groter bouwblok te geven, zodat er in ieder geval concentratie van versterking optreedt?

Reactie: In de ontwerp PRS staat: 'Een gezamenlijke vergistingsinstallatie van een aantal agrariërs wordt bij voorkeur op of nabij één van de deelnemende bedrijven en nabij een afzetplek gerealiseerd. Landschappelijke inpassing is belangrijk.' Dit betekent dat er inderdaad op één plek ruimte komt voor de installatie en dus voor een groter bouwblok. In de ontwerp-PRV zijn aan een dergelijk gezamenlijk initiatief geen consequenties verbonden in de zin van het kwijtraken van het recht op een eventuele uitbreiding van het bouwblok door deelname. Als dat op die manier wordt geïnterpreteerd dan zal de animo voor agrariërs om zich aan te sluiten bij een collectief naar verwachting ook minder zijn. Overigens is de algemene inschatting dat er niet heel veel collectieve installaties door agrariërs gerealiseerd zullen worden in het landelijk gebied.

36.

Vraag: 5.2/2: op de opmerking dat GS prioritering van woningbouwlocaties moet aangeven komt geen antwoord. We zien dit antwoord graag alsnog.

Reactie: In de concept-NvB heeft het college aangegeven dat alle locaties nodig zijn om voldoende ruimtelijke mogelijkheden te bieden voor het woningbouwprogramma van 68.000 woningen. In die zin is prioritering dan ook niet aan de orde. Wel is een voorkeursvolgorde opgenomen (paragraaf 5.1. Ontwerp PRS): eerst de mogelijkheden van herstructurering en transformatie, dan de mogelijkheden in de nabijheid van halten en knopen van het OV-netwerk, dan de overige mogelijkheden in het stedelijk gebied (binnen de rode contouren), en dan uitbreiding.

37.

Vraag: 5.2.1/1: op welk schaalniveau past het college de 'duurzame verstedelijkingsladder' uit het Bro toe: op provinciaal niveau (eerst in de hele provincie het woningbouwprogramma binnenstedelijk afwerken voordat men de ladder afdaald), op regionaal niveau (in samenhang met de regionale afstemming zoals in de Kadernota Wonen verwoord), op gemeentelijk niveau (bv. eerst de 650 binnenstedelijke woningen realiseren in Vianen en dan pas Hoef en Haag) of op gemeentelijke structuurvisie/bestemmingsplanniveau?

Reactie: De duurzame verstedelijkingsladder is inmiddels opgenomen in het Besluit Ruimtelijke Ordening (Art. 3.1.6). Daarmee is het Rijksregelgeving geworden, en kunnen wij als provincie niets meer regelen over de wijze van toepassing. Gemeenten moeten in ruimtelijke plannen onderbouwen dat zij de duurzame verstedelijkingsladder hebben toegepast. Het Rijk heeft toegezegd hiervoor een handreiking op te stellen die andere overheden ondersteunt bij de praktische toepassing van deze juridische verplichting. Gemeenten moeten onder meer motiveren dat 'de stedelijke ontwikkeling voorziet in een actuele regionale behoefte'. In lid 3 van voornoemd artikel in de Bro wordt aangegeven dat ook een provinciale verordening moet aangeven in hoeverre in die behoefte in het bestaand stedelijk gebied van de betreffende regio kan worden voorzien door middel van herstructurering, transformatie of anderszins. Dit is met het in de PRS en PRV opgenomen woningbouwprogramma (80 % binnenstedelijk) en de aangegeven voorkeursvolgorde voldoende gemotiveerd. Overigens betekent dit niet dat uitbreiding pas aan de orde is als het binnenstedelijk programma zoals opgenomen in de PRS is gerealiseerd: ook kwalitatieve aspecten spelen een rol (bv. behoefte aan woonmilieu dat niet op een binnenstedelijke locatie kan worden gerealiseerd). Zie ook de beantwoording van vragen 63 en 69.

38.

Vraag: 5.4.2/1: volgens D66 is het veel logischer om het niet over 'langzaam verkeer' maar over 'fiets- en wandelverkeer' te hebben, tenzij het college ook graag landbouwvoertuigen, paarden, bromfietsen op deze paden wil hebben.

Reactie: De in de concept-NVB voorgestelde tekstaanpassingen in de Ontwerp-PRS waren bedoeld ter tegemoetkoming aan een aantal zienswijzen. Dit blijkt misverstanden op te roepen. De inhoud van deze paragraaf betreft voornamelijk de fietsverbindingen, maar ook het medegebruik door wandelaars, skeelerers e.d. Voorts gaat het ook om de recreatieve verbindingen, maar niet over landbouwverkeer. Dit gegeven wordt meegenomen bij de advisering over de vast te stellen PRS.

39.

Vraag: 5.5.3/29, p. 103: waar hoort de 5000 m² te verplaatsen kantooroppervlak bij? Ligt die in het knooppunt en zo ja, komt die dan bovenop de 30.000 m² geplande kantoren of is die onderdeel daarvan, of liggen die 5000 m² buiten het knooppunt?

Reactie: In de concept-Nvb is aangegeven dat de 30.000 m² extra toegevoegde kantoorruimte betreft, exclusief oppervlakte die herbouwd wordt in verband met sloop elders. De te verplaatsen 5.000 m², nodig voor de aanleg van het nieuwe busstation aan de noordzijde van het station maken daar geen onderdeel van uit.

40.

Vraag: 5.5.2/13, Figuur 5.5.2.5: Wij hebben de lokale situatie bekeken en vragen ons het volgende af: waarom trekt het college een boerenschuur binnen de rode contour, of, met andere woorden, het stedelijk gebied in?

Reactie: Voor zover de provincie bekend is, is het agrarisch gebruik ter plaatse beëindigd en is er thans sprake van bedrijfsmatig gebruik. Een gedeelte van het bedoelde bedrijfsperceel (Ossenwaard 7) ligt ook thans al in het stedelijk gebied, de rode contour loopt door de bebouwing heen. Daarom is het logisch om alle bedrijfsbebouwing op het perceel binnen het stedelijk gebied op te nemen.

41.

Vraag: 5.5.4/05, p. 108: hoe kan het uitbreidingsplan van een bedrijf leiden tot kwaliteitstoename in de kernrandzone? Deze vraag past in een algemene opmerking dat de D66-fractie vindt dat wel erg veel indieners de kernrandzone zien als een zone waar je over de rode contouren kan gaan "mits je een integrale visie op het gebied hebt". Hoe zit het college dit? Past het niet om dat wat strakker in te kaderen en daar wat meer richting te geven?

Reactie: Het beleidsvoorstel voor de kernrandzone is verwoord in paragraaf 6.2. van de Ontwerp PRS. Hoewel kernrandzones verschillend van aard zijn, kan in het algemeen worden gesteld dat deze zones onder druk staan vanwege enerzijds wensen tot toevoeging van nieuwe stedelijk gelieerde functies, eventueel in aansluiting op bestaande voorzieningen, en anderzijds de wens tot behoud van landschap en stedelijk uitloopgebied. In een kernrandzone komen meerdere functies bij elkaar als wonen, werken, recreatie en/of natuur. Een belangrijk kenmerk van kernrandzones is de diversiteit. De provincie stimuleert dat gemeenten integrale visies ontwikkelen voor hun kernrandzones, waarin de toekomstige gebruiksmogelijkheden worden afgewogen. In de ontwerp-PRV is opgenomen dat, indien dit bijdraagt aan versterking van de ruimtelijke kwaliteit, in de kernrandzone stedelijke functies kunnen worden toegestaan, mits deze kleinschalig en passend zijn. In dit concrete geval is het dus aan de gemeente om in een integrale visie op de kernrandzone aan te geven hoe de ruimtelijke kwaliteit kan worden versterkt en af te wegen welke gebruiksmogelijkheden de kernrandzone heeft of zou moeten hebben en hoe dit kan worden gerealiseerd. Indien daaruit blijkt dat een bedrijfsuitbreiding zeer noodzakelijk is, dienen daar voldoende maatregelen tegenover te staan (bv. toevoeging groen, toegankelijker maken d.m.v. aanleg paden, zie ook paragraaf 3.4 p. 20 Ontwerp PRS) waardoor de ruimtelijke kwaliteit van de kernrandzone als geheel versterkt wordt.

42.

Vraag: 5.5.3/30: hoe verhoudt de opmerking "gezien het huidige gebruik van de locatie [*Houthandel*] [...] is het thans logisch het perceel op te nemen in het stedelijk gebied [lees: het verleggen van de rode contour] tot de opmerking bij 5.5.1/07: "Thans is er op de locatie al een *handel in bouwmaterialen* gevestigd [...], zodat het niet nodig is de locatie binnen de rode contour te brengen."?

Reactie: Deze twee gevallen verschillen in die zin, dat bij Austerlitz de locatie tegen de bestaande rode contour ligt en de beoogde woningbouw en het terrein de naastgelegen houthandel straks een min of meer aaneengesloten, duidelijk begrensde stedelijk gebied zullen vormen. Opname van het bedrijf binnen de rode contour maakt het mogelijk op dit terrein woningbouw te ontwikkelen in samenhang met de woningbouw binnen de contour, doordat de hindercirkel van de houthandel komt te vervallen. De handel in bouwmaterialen bij Baarn (tevens beoogde Wellnesslocatie) is door een doorgaande weg van de (beoogde) rode contour gescheiden en maakt ook overigens meer onderdeel van het landelijk gebied (mozaïek van rode en groene elementen). In de concept Nota van beantwoording is betoogd, dat het provinciale beleid de door de gemeente beoogde ruimtelijke ontwikkeling niet in de weg staat, omdat de ene stedelijke functie kan worden vervangen door een andere, mits voldoende aandacht wordt besteed aan de ruimtelijke kwaliteit. Een aanpassing van de rode contour is daarvoor niet nodig. Dat het in beide gevallen een houthandel betreft is dus niet relevant. Wel gaat het in beide gevallen om een stedelijke functie. In Austerlitz is echter een aanpassing van de contour wel nodig om een gewenste ruimtelijke ontwikkeling mogelijk te maken, en ontstaat daarna een samenhangend stedelijk gebied. In Baarn is dat niet het geval.

43.

Vraag: 5.5.4/11, p. 110: is er bij de planning van industrieterrein Amstelhoek ook gekeken naar de ontsluiting van het gebied via de (ons inziens) smalle dijkweg, die niet geschikt is voor zwaar vrachtverkeer? En schaarst het college onder “behoud en vergroten zichtbaarheid van de Stelling van Amsterdam en het fort Amstelhoek is hierbij een randvoorwaarde” ook zaken als het meebetalen aan het opknappen van het fort en het vrijmaken van zichtlijnen? En zo nee, waarom is deze toename van ruimtelijke kwaliteit hier dan niet aan de orde, terwijl die nadrukkelijk wel aan de orde is bij andere overschrijdingen van de rode contour?

Reactie: Het toekomstig bedrijventerrein is zodanig gesitueerd, dat ontsluiting kan plaatsvinden op de omgelegde N201. Deze zal in de aangepaste ontwerp-PRS op de kaart worden aangegeven. In het bestemmingsplan zal de gemeente moeten aangeven hoe het bedrijventerrein adequaat wordt ontsloten en hoe wordt bijgedragen aan een goede kwaliteit van de nieuwe kernrandzone. De geciteerde zinsnede gaat over de mogelijkheden van kwaliteitsverbetering van de kernrandzone aan de zuid- en oostzijde van de kern Amstelhoek. Zoals aangegeven in paragraaf 6.2. van de Ontwerp PRS is de insteek daarbij versterking van de ruimtelijke kwaliteit, in dit geval met name gerelateerd aan de Stelling van Amsterdam en het Fort. In de visie op de kernrandzone moet de bedoelde kwaliteitsverbetering concreet worden gemaakt. Zie verder ook de beantwoording van vraag 90.

44.

Vraag: 5.5.3/22, figuur 5.5.3.2: waarom trekt het college geheel Maarschalkerweerd binnen de rode contour, en wat is die “nadere afweging” die is gemaakt bij die keuze? Kan het college dit verder onderbouwen, zeker in het licht van de inspreker die aangeeft dat het binnen de rode contouren brengen van *geheel* Maarschalkerweerd weer wat teveel van het goede is?

Reactie: Het binnen het stedelijk gebied opnemen van Maarschalkerweerd is ingegeven door de zienswijze van de gemeente, waarin de provincie wordt gevraagd om meer duidelijkheid dat de ontwikkelingen ten aanzien van het Nationaal Hockeycentrum passen in dit deel. Door het opnemen van het gebied in het stedelijk gebied van de gemeente wordt die duidelijkheid gegeven: het al of niet toestaan van stedelijke functies wordt daarmee een gemeentelijke afweging. Daarbij is gezocht naar een logische begrenzing, in dit geval de A27. Het alleen opnemen van het Kampongterrein als stedelijk gebied is niet wenselijk omdat dan een kleine enclave stedelijk gebied zou ontstaan, terwijl de aard van dit deel niet wezenlijk afwijkt van de functie die de rest van het gebied Maarschalkerweerd heeft (voornamelijk stedelijk gelieerde sportvoorzieningen).

45.

Vraag: 5.5.3/29, p. 103: hoe hard zijn de 'harde randvoorwaarden' voor de pm-post voor woningbouw van Hart voor de Heuvelrug als de projectovereenkomst daarvoor in 2014 verloopt en de PRS tot 2028 loopt?

Reactie: In de Ontwerp PRS is uitgegaan van de op dit moment geldende afspraken. Mochten er in het kader van het Programma Hart van de Heuvelrug nieuwe afspraken worden gemaakt die betrekking hebben op deze locatie, dan zal daar bij de uitwerking rekening mee moeten worden gehouden.

46.

Vraag: 6.1/02, p.116: wat is die "redelijke verhouding" tussen rode en groene ontwikkelingen? Kan het college voorbeelden opnemen van wat wel en geen redelijke verhoudingen zijn in de toelichting van het betreffende artikel in de PRV?

Reactie: voor de rood-voor-groen regelingen uit de PRV is bewust geen informatie over verhoudingen tussen het rood en het groen opgenomen. Omdat het hier gaat om een generieke regeling is het namelijk niet verstandig om (geslaagde) voorbeelden op te nemen in de toelichting, omdat elk situatie anders is. De redelijkheid wordt in belangrijke mate bepaald door de verhouding tussen kosten (aanleg natuur) en netto opbrengsten (van de bouwmogelijkheden). Beide zijn sterk afhankelijk van de uitgangssituatie (wordt gestart in een weiland of moet er eerst bebouwing gesaneerd worden) en de locatie (niet elk natuurdoeltype vraagt dezelfde investeringen).

47.

Vraag: 6.1/03, p. 117: de verandering van het woordje 'moet' in 'kan' is een versoepeling. Is het niet beter om het doel van de verandering in 'kan' (immers, extra aspecten *kunnen* een rol spelen).

Reactie: De in de ontwerp-PRV opgenomen formulering suggereerde, dat het hier een limitatieve lijst van kwaliteitsverbeteringen betreft die recht geeft op maatwerk. De regeling is echter bedoeld om gemeenten uit te dagen zelf naar kwaliteitsverbetering en maatwerk te zoeken en deze zelf te beoordelen. Daarbij zijn ook andere vormen van kwaliteitsverbetering denkbaar, bijvoorbeeld die specifiek zijn voor de plaatselijke situatie. In formele zin is dat inderdaad een versoepeling, maar wel één die de intentie achter de regeling recht doet. NB: Deze vraag lijkt niet volledig te zijn geformuleerd, er lijkt tekst weggevallen te zijn. Mocht bovenstaand antwoord niet aansluiten bij de feitelijk bedoelde vraag, dan kan de beantwoording nog worden aangevuld.

48.

Vraag: 6.1/03, p. 118/119: is het niet een idee om het concept 'knooperven' (en andere initiatieven) als voorbeeld in de PRV-toelichting op te nemen?

Reactie: Het concept "knooperven" is zeker nog geen ingeburgerd begrip. Gerealiseerde voorbeelden zijn er voor zover bekend ook nog niet, al is in Tubbergen één situatie al wel planologisch mogelijk gemaakt. Omdat het bij knooperven gaat om een combinatie van kwaliteitsverbeteringen (landschapsherstel, wandelmogelijkheden, optimale erfinrichting) en nieuwe functies (wonen en kleinschalige bedrijvigheid) die alle in de PRV-regeling zijn genoemd en dus gewoon mogelijk zijn, biedt het noemen van het concept in de toelichting niet veel meerwaarde.

49.

Vraag: 6.1/04: is het mogelijk om aan te geven in de toelichting op het betreffende PRV-artikel dat het nadrukkelijk is toegestaan om de woning niet op dezelfde kavel te bouwen, zodat ontstening in het landelijk gebied of concentratie van woningbouw mogelijk is?

Reactie: In artikel 4.7, lid 4 onder c is de mogelijkheid om buiten de oorspronkelijke kavel te bouwen nadrukkelijk genoemd, voor situaties waar dit bijdraagt aan de ruimtelijke kwaliteit. In de toelichting is daarbij nadrukkelijk verwezen naar de mogelijkheid te bouwen in de kernrandzone. In het PRV-artikel over de kernrandzone (4.8, lid 2 onder c) is deze mogelijkheid ook weer genoemd. In de vraag is dus al voorzien.

50.

Vraag: 6.5.2/2: Komt het verwijderen van de groene contour langs de Bosdijk wel overeen met het Akkoord van Utrecht?

Reactie: De geplande hectares langs de Bosdijk zijn inmiddels gerealiseerd. Er is dan ook geen reden om hier een deel 'groene contour' te handhaven. Dit past binnen de afspraken in het Akkoord van Utrecht.

51.

Vraag: 6.6.1/4: uit de PRS blijkt dat het college streeft naar behoud van landbouwgronden voor de landbouw. Waarom is het dan mogelijk om percelen in het landelijk gebied om te zetten naar woningen, met alle gevolgen voor geurcirkels en milieucontouren van dien?

Reactie: In het vigerende beleid van de provincie Utrecht is er, net als in veel andere provincies, niet voor gekozen om het realiseren van ruimte-voor-ruimte woningen op de oorspronkelijke kavel uit te sluiten om problemen met omliggende agrarische bedrijven te voorkomen. De praktijk leert, dat dergelijke problemen met stankcirkels zich slechts in een beperkt aantal gevallen voordoen. Dan zijn er doorgaans wel maatwerkoplossingen mogelijk, door de nieuwe woning elders te realiseren. De PRV biedt daartoe mogelijkheden. Overigens kunnen problemen met stankcirkels zich ook zonder ruimte-voor-ruimte voordoen, indien agrarische bedrijfswoningen worden omgezet in burgerwoningen. Het behoort tot de gemeentelijke verantwoordelijkheid deze knelpunten tijdig te signaleren en maatwerkoplossingen te zoeken. Het verbieden van burgerbewoning ter plekke van vrijkomende bedrijfsperven kan geen oplossing zijn, omdat dit in het algemeen toch de minst problematische vervolgfunctie is.

52.

Vraag: 6.5.1/5, p. 166: in de beantwoording staat er "(...) zijn wij van mening dat agrarische bedrijven niet belemmerd mogen worden in hun ontwikkeling" [binnen de EHS]. Wij gaan ervan uit dat het college hier bedoelt 'ontwikkeling tot 1,5 ha bouwblok'?

Reactie: Artikel 4.13 Agrarische bedrijven, zoals opgenomen in de PRV geldt voor het gehele landelijk gebied. Het betreffende artikel stuurt op de omvang van agrarische bouwpercelen en regelt de doorgroei mogelijkheden naar maximaal 2,5 hectare voor zowel de grondgebonden landbouw in de gehele provincie, als voor de niet-grondgebonden landbouw in het LOG en in het verwevingsgebied (in dit laatste is op basis van de voorwaarden niet maximaal 2,5 hectare mogelijk, maar een 2^e 30% doorgroei). Bestaande agrarische bedrijven binnen de EHS hebben daarmee dezelfde groei mogelijkheden als bedrijven daarbuiten. Wel zullen bestaande bedrijven binnen de EHS de agrarische ontwikkelingen ook moeten toetsen aan de actuele natuurwaarden.

53.

6.2/1, p. 131/132: uit de beantwoording blijkt dat het gehele landelijk gebied van de provincie tot de kernrandzone behoort. In de O PRS staan juist zaken aangemerkt als provinciaal belang als "uitnodigende kernrandzones die stad en land verbinden" (en nadrukkelijk niet 'kernrandzones die land overlappen') waarbij in de toelichting ook staat "kernrandzone vormt de verbinding met het landelijk gebied" wat al in zich heeft dat de kernrandzone niet het landelijk gebied overlapt. Ook staat in de toelichting bij de pijler vitale steden en dorpen "het voorkomen van extra ruimteclaims op het landelijk gebied".

Vraag: Waarom schaarft het college dan toch het hele landelijk gebied onder de kernrandzone?

Reactie: De kernrandzone is niet om elke kern begrensd, omdat de begrenzing aan de gemeenten wordt overgelaten. Door de aanduiding landelijk gebied te gebruiken, wordt aangegeven dat de gemeente (ook) hierin naar de begrenzing kan zoeken. De Ontwerp PRS geeft aan: Wij verwachten van gemeenten dat zij voor hun kernrandzone(s) een integrale visie en specifiek beleid ontwikkelen, waarin de omvang van de kernrandzone wordt begrensd en de (toekomstige) gebruiksmogelijkheden worden afgewogen. De visie op en begrenzing van de kernrandzone kan betrekking hebben op gebied dat zowel binnen als buiten de contour gelegen is. Ook staat er: Met de aanwezigheid van stedelijk gelieerde functies en stedelijk uitloopegebied levert

de kernrandzone als deel van het landelijk gebied een belangrijke bijdrage in de kwaliteit van het stedelijk leefmilieu van de kern. De kernrandzone zelf is vaak intensiever gebruikt, dan het landelijk gebied wat daar 'achter' ligt. In die zin vormen ze dus een verbinding tussen de kern en het landelijk gebied.

54.

6.5.1/3, p. 163: er staat in de toelichting dat de O PRS geschreven is volgens de laatste tekst van het ontwerp-Barro.

Vraag: Als het definitieve Barro nog wijzigt, hoe komt dat dan in de definitieve PRS/PRV terecht? En als het Barro definitief wordt ná het definitief worden van de PRS, hoe wijzigt dan de PRS/PRV?

Reactie: De Ontwerp-PRS en –PRV zijn geschreven op het Ontwerp-Barro. Dit is de tekst die ter visie heeft gelegen. Inmiddels is gebleken dat het definitieve Barro t.a.v. het EHS-beleid flink afwijkt van het Ontwerp. De op grond van de vastgestelde Barro noodzakelijk aanpassingen vragen onderzoek en afstemming met andere provincies. De resultaten daarvan zijn niet voor februari (beoogde vaststelling van de PRV door PS) te verwachten. De aanpassingen kunnen echter in een partiële herziening worden meegenomen.

55.

Vraag: 6.5.1/2, p. 151: Wat is er afgesproken over landgoed Den Treek-Henschoten in het Akkoord van Utrecht? Mocht het convenant passen bij het Akkoord van Utrecht, waarom is er dan geen omzetting van EHS naar (een trede lager) groene contour voor het landgoed, in plaats van gelijk naar agrarisch gebied (twee treden lager)?

Reactie: In het genoemde Convenant is afgesproken dat het landgoed zich inspant om nieuwe natuur te realiseren. Het gebied waarvoor dit geldt is opgenomen in de EHS. Tegelijkertijd is afgesproken om in het Heetveld ruimte aan een agrariër te bieden en om dit gebied daarom buiten de EHS te leggen. Dit gebied maakt in de PRS dan ook geen onderdeel uit van de EHS of van de groene contour. De aanduiding hier is in overeenstemming met de afspraken in het Convenant. De resterende gronden op het landgoed maken wel onderdeel uit van de groene contour.

56.

Vraag: 6.5.1/2, p. 158: lezen we het nu goed dat de ecologische verbindingzones integraal onderdeel uitmaken van de EHS?

Reactie: Ecologische verbindingzones zijn in de ontwerp-PRS/PRV niet meer apart op kaart vermeld, omdat ze dezelfde status hebben binnen de EHS als andere elementen, zoals natuurgebieden. Daarmee maken de ecologische verbindingzones inderdaad integraal onderdeel uit van de EHS.

V. Fractie GroenLinks

A. Landbouw/bouwblokvergroting van 1,5 naar 2,5 ha.

57.

Vraag: Verwevingsgebied: 4.13 lid 6: ook eerste 30% kan al boven de 1,5 ha. uitkomen. Volgens de toelichting zijn in dat geval de criteria ook van toepassing. Hoe kan het artikel zelf aangepast worden dat dit ook in het artikel staat? Daarnaast, hoe is de peildatum van die 2x 30% vastgelegd?

Reactie: De gewenste aanpassing staat reeds in de toelichting van dit artikel, waardoor aanpassing niet nodig is: 'Bestaande niet-grondgebonden veehouderijbedrijven kunnen in het verwevingsgebied met 30% uitbreiden, mits de uitbreiding landschappelijk goed inpasbaar is. (...) Wanneer het bedrijf met deze uitbreiding van 30% boven de maximale oppervlaktemaat van 1,5 hectare uitkomt, dient de uitbreiding getoetst te worden aan de voorwaarden zoals genoemd in het vijfde lid. De (tweede) uitbreiding van 30% is mogelijk als daaraan een ondernemersplan ten grondslag ligt én voldaan is aan de voorwaarden zoals deze opgesomd zijn in dit lid.'

De peildatum ontbreekt inderdaad in de Ontwerp-PRV. In de concept Nota van beantwoording is op pagina 201 in beantwoording van zienswijze 209 aangegeven dat de PRV aangepast wordt door in de toelichting op artikel Agrarische bedrijven, lid 6 aan te geven dat de peildatum voor uitbreiding in het verwevingsgebied de inwerkingtredingsdatum van het reconstructieplan is, 17 maart 2005.

58.

Vraag: Verwevingsgebied: Zou het gezien de aard van het verwevingsgebied niet passend zijn elke uitbreiding aan de criteria van boven 1,5 ha. te laten voldoen? Welke reconstructie-afspraken zijn hier precies mee gemeoid?

Reactie: De status van en mogelijkheden in het verwevingsgebied zijn in de Reconstructiewet aangegeven. Volgens deze wet zijn dit ruimtelijk begrensde gedeelten van het reconstructiegebied, gericht op verweving van landbouw, wonen en natuur, waar uitbreiding van de intensieve veehouderij mogelijk is mits de ruimtelijke kwaliteit of functies van het gebied zich daar niet tegen verzetten. In het Reconstructieplan Gelderse Vallei / Utrecht-Oost is voor deze gebieden afgesproken dat een éénmalige vergroting van het bouwperceel met 30% voor uitbreiding van intensieve veehouderij toegestaan is, mits deze uitbreiding niet op gespannen voet staat met lokale omgevingskwaliteiten. Dit wordt getoetst door de gemeenten. Deze omschrijving is verwoord in Artikel 4.13 Agrarische bedrijven. Bij de Actualisering van het Reconstructieplan is besloten tot de 2^e groeimogelijkheid van 30%, maar dan onder strengere voorwaarden.

59.

Vraag: Definitie grondgebonden: in de reactienota wordt een aantal maal een maximale afstand gegeven voor de gronden die het voer leveren, in de definitie lijkt die afstand niet genoemd. Waarom is die afstand niet in de definitie opgenomen? Waarom wordt gekozen voor een technische definitie en niet voor iets als "Grondgebonden veehouderij zijn melkveebedrijven, waarbij de bedrijfsvoering stoelt op voer van eigen grond en waarbij de koeien veelvuldig in de wei staan"?

Reactie: In de ontwerp-PRV wordt voor grondgebonden bedrijven gesproken over bij het bedrijf behorende landbouwgrond. In de toelichting is aangegeven dat hieronder wordt verstaan landbouwgrond in de directe omgeving van het bedrijf. In de concept Nota van beantwoording is dit inderdaad nader onderbouwd door te verwijzen naar een studie van het CLM waarin gesteld wordt dat een adequaat toezicht, verzorging en benutting van de landbouwgrond vanuit de bedrijfsbebouwing niet realistisch is bij afstanden groter dan 15 kilometer. In de ontwerp-PRS/-PRV is er voor gekozen deze afstand niet als maximum afstand vast te leggen en maar is het aan de gemeenten over gelaten of zij de omschrijving 'in de directe omgeving' nog nader zouden willen definiëren.

60.

Vraag: Relatie met groene contour, EHS en recreatiezones: Klopt het dat volgens de ontwerpverordening de extra bouwblokvergroting tot 2,5 ha voor grondgebonden landbouw ook geldt in de groene contour en ook in de EHS en ook in recreatiezones? Hoe is dat te verenigen met doel en regels geldend voor EHS en groene contour en recreatiezones? Zou het niet duidelijker zijn om deze extra uitbreidingsmogelijkheid (als zijnde een uitzonderingsbepaling bovenop reguliere agrarische ontwikkeling) niet in EHS, groene contour en recreatiezones toe te staan?

Reactie: Artikel 4.13 Agrarische bedrijven, zoals opgenomen in de ontwerp-PRV geldt voor het gehele landelijk gebied. Het betreffende artikel stuurt op de omvang van agrarische bouwpercelen en regelt de doorgroeimogelijkheden naar maximaal 2,5 hectare voor zowel de bestaande grondgebonden landbouw in de gehele provincie, als voor de bestaande niet-grondgebonden landbouw in het LOG en in het verwevingsgebied (in dit laatste is op basis van de voorwaarden niet maximaal 2,5 hectare mogelijk, maar een 2^e 30% doorgroei). Bestaande agrarische bedrijven binnen de EHS, groene contour en recreatiezones hebben daarmee dezelfde groeimogelijkheden als bedrijven daarbuiten. Daarmee worden de bestaande agrarische bedrijven in deze gebieden niet belemmeren in hun ontwikkeling. Wel zullen bestaande bedrijven binnen de EHS de agrarische ontwikkelingen ook moeten toetsen aan de actuele natuurwaarden.

61.

Vraag: Ruimte-voor ruimte na uitbreiding (zienswijze 160): hoe kan geregeld worden dat bij bedrijfsbeëindiging een evt. bouwblok van 2,5 ha. voor de ruimte-voor-ruimte niet telt als 2,5 ha., maar als 1,5 ha.?

Reactie: Zienswijze 160 heeft betrekking op een te slopen bebouwde oppervlakte van 2500 m² (0,25 ha), waarbij de bouw van twee ruimte-voor-ruimtetoningen mogelijk is. Bij sloop van meer dan 4000 m² mogen 3 woningen worden gebouwd, en dat is dan ook het maximum. De verwachting is niet dat de mogelijkheid tot vergroting van het agrarisch bouwvlak boven de anderhalve hectare op termijn tot extra ruimte-voor-ruimtetoningen zal leiden. Ook op een bouwperceel van anderhalve hectare staat vaak al meer dan 4000 m² aan bedrijfsbebouwing.

62.

Vraag: Kavelruil (zienswijze 015): wat is onderbouwing van de stelling van GS in de reactienota dat “kavelruil geen negatief effect heeft op kwetsbare gradiënten en biodiversiteit”?

Reactie: Bij kavelruil is er alleen sprake van een wisseling van eigenaar, niet van gebruik, tenzij de grond beschikbaar komt voor natuur. Via het instrument landinrichting en ondersteuning bij vrijwillige kavelruil (subsidie voor notariskosten en kadasterkosten) helpt de provincie om de externe productieomstandigheden en verkaveling van de landbouw te verbeteren. Dit met als doel: grotere huiskavels (min 60 %) en betere verkaveling (maximaal 3 à 4 kavels per bedrijf). Verder zal kavelruil eerder een positief effect hebben, omdat ingezet wordt op de verbetering van de landbouwverkaveling in samenhang met andere prioritaire opgaven (bv. Akkoord van Utrecht en het convenant Groot Wilnis Vinkeveen).

B. Verstedelijkingslocaties

63.

Vraag: Ladder voor Duurzame verstedelijking: Art 3.2 en art 3.4 Vanwege welke argumenten is de ladder voor duurzame verstedelijking niet in het artikel opgenomen, en dan niet als motiveringseis zoals in het Barro, maar regelstellend voor de inhoud van bestemmingsplannen?

Reactie: Zie beantwoording vraag 37 voor wat betreft toepassing ladder van duurzame verstedelijking. Los van de vraag welke regels aanvullend in de PRV zouden kunnen worden opgenomen betreft dit een politieke afweging.

64.

Eiland van Schalkwijk: Art 4.1 lid 3: “een ruimtelijk plan kan bevatten: 250 woningen”.

Vraag: Zou dit geïnterpreteerd kunnen worden dat in dit gebied meerdere ruimtelijke plannen (elk voor een deelgebied) kunnen worden gemaakt, die ieder op zich 250 woningen kunnen bevatten, zodat er uiteindelijk een hoger aantal woningen in het hele gebied wordt gebouwd?

Reactie: uit de toelichting bij het artikel en de tabel in de Bijlage Wonen blijkt duidelijk dat het gaat om 250 woningen totaal.

65.

Vraag: Te verlenen omgevingsvergunning: Art 3.4 lid 3 welke situaties gaat het hier om? (Kortom, wat staat er in art 2.12 etc. Wabo, en is het een idee dit in de toelichting kort te duiden?)

Reactie: Het doel van artikel 3.4 van de PRV is te voorkomen dat toekomstige bedrijventerreinlocaties worden gerealiseerd zonder dat er een plan voor herstructurering is van bedrijventerreinen in het stedelijk gebied. Dit wordt geregeld door middel van de voorwaardelijke verplichting. Wanneer bij een gemeente een aanvraag “omgevingsvergunning bouw” wordt ingediend, bekijkt de gemeente of het bouwplan binnen het bestemmingsplan past. Wanneer het bouwplan niet past binnen het bestemmingsplan dan kan het

bestemmingsplan aangepast worden of de gemeente kan afwijken van het bestemmingsplan, het zogenaamde "afwijkingsbesluit". In artikel 2.12, eerste lid, onderdeel a, onder 3° van de Wabo staat dat het "afwijkingsbesluit" niet in strijd mag zijn met een goede ruimtelijke ordening en dat het afwijkingsbesluit een goede ruimtelijke onderbouwing moet bevatten. Aangezien deze wetstekst bij gemeenten bekend is, is er geen aanleiding om artikel 2.12, eerste lid, onderdeel a, onder 3° van de Wabo nader te duiden in de toelichting van de PRV.

66.

Vraag: Beëindiging kantoorbestemming Art3.5 lid 3: is hier een termijn aan gesteld, of geldt dit bij herziening van bestemmingsplan?

Reactie: Zie artikel 1.2: bij herziening bestemmingsplannen dus uiterlijk binnen 10 jaar.

67.

Vraag: Hoe is de wens van de gemeente Woerden om ook als OV-knooppunt te worden aangemerkt te honoreren zonder dat het stationsgebied van Woerden valt onder het object "Kantoren op knooppunt"?

Reactie: In de ontwerp-PRS/PRV zijn geen (OV-)knooppunten benoemd, alleen 'kantoren op knooppunt'. Dit niet gedaan omdat er geen aanleiding is hier specifiek ruimtelijk beleid voor te formuleren. Wel zijn de OV-haltes in beeld gebracht en is aangegeven dat de verstedelijking daaraan zoveel mogelijk moet worden gekoppeld. Als de wens van Woerden moet worden gehonoreerd, moet daarvoor dus een nieuw beleidsobject komen, dat betekent een aanduiding op de kaart met daaraan gekoppeld beleid en toelichting. Uit de bijdrage van de gemeente blijkt niet duidelijk welk ruimtelijk relevante inhoud en/of meerwaarde voor een nieuw beleidsobject de gemeente ziet.

68.

Vraag: Is het mogelijk om voor woningbouw net als bij bedrijventerreinen een aantal uitbreidingslocaties wel op de kaart te zetten, maar vooralsnog niet in het programma op te nemen (en dat dus pas bij de herijking over 4 jaar te bezien)?

Reactie: Dit is uiteraard technisch mogelijk. In de Ontwerp PRS/PRV heeft het college hier niet voor gekozen omdat er een wezenlijk verschil is tussen de situatie bij bedrijventerreinen en die bij woningbouwlocaties. Bij bedrijventerreinen is de toekomstige vraag naar bedrijventerrein naar verwachting lager dan het toekomstige aanbod op planologisch afgewogen (en grotendeels reeds in de huidige Structuurvisie Streekplan 2005-2015 opgenomen) locaties. Ter voorkoming van overaanbod heeft het college er daarom voor gekozen om, conform de planning in de afgesloten regionale convenanten bedrijventerrein, een aantal terreinen uit het PRS programma te laten en bij de herijking over vier jaar te bezien of ontwikkeling daarvan alsnog nodig is. Met uitzondering van een enkele locatie die op korte termijn nodig is voor de regionale vraag of ten behoeve van een meer integrale ruimtelijke ontwikkeling (bv. Montfoort, Vathorst west) zijn er geen nieuwe bedrijventerreinen opgenomen in de PRS/PRV.

De woningbehoefte-onderzoeken laten zien dat de toekomstige vraag groter is dan het aanbod (de reeds planologisch afgewogen locaties uit de Structuurvisie Streekplan 2005-2015). Daarom is in de ontwerp-PRS een aantal nieuwe woningbouwlocaties opgenomen (bijvoorbeeld Odijk-west, Hoef en Haag, Woudenberg, Vathorst west), die allen nodig zijn voor het PRS programma van 68.000 woningen. Door toepassing van de Ladder van Duurzame Verstedelijking dient de behoefte nogmaals te worden aangetoond alvorens tot ontwikkeling over kan worden gegaan.

69.

Vraag: Multimodale ontsluiting: op welke wijze voldoen de volgende locaties aan de Ladder voor Duurzame verstedelijking, en dan specifiek multimodale ontsluiting: Hoef en Haag, Rijnenburg, Amersfoort-West, Woudenberg, Odijk-West?

Reactie: Zie ook beantwoording vraag 37 en 63. In de ontwerp-PRS en PRV is al onderbouwd dat deze locaties nodig zijn om te voorzien in de provinciale behoefte. De gemeente moet in het ruimtelijk plan voor deze locaties motiveren dat er binnen het bestaand stedelijk gebied van de betreffende regio niet kan worden voorzien in de actuele behoefte, en dat de locatie, gebruikmakend van verschillende middelen van vervoer, passend ontsloten is of als zodanig wordt ontwikkeld.

70.

Vraag: Visiekaart (zienswijze 273): Is het mogelijk de binnenstedelijke woningbouwmogelijkheden aan een reële plek te koppelen (desnoods meerdere per gemeente)? Kunnen omwille van inzicht in de verhoudingen de binnenstedelijke bouwmogelijkheden ook opgenomen worden op de kaart Wonen en werken?

Reactie: Het binnenstedelijk programma is niet gebonden aan plekken, het is aan de gemeenten om dit verder in te vullen. De in de stedelijke programma's per gemeente genoemde locaties zijn uitsluitend illustratief bedoeld. Om deze reden is dit niet nader geconcretiseerd op de visiekaart, maar alleen de orde van grootte per gemeente in beeld gebracht.

Het binnenstedelijk programma is in de PRS en PRV en dus op de kaart wonen en werken gekoppeld aan het object 'stedelijk gebied'. De beleidskaart is niet de plek om verhoudingen aan te geven, die komen goed tot uiting op de visiekaart.

C. Windenergie

71.

Vraag: Locaties: kunt u een kaartbeeld geven met daarop exact de locaties van de vigerende SV, het coalitieakkoord, de ontwerp PRS resp. wat er na de reactienota versie GS van overblijft? Ik heb weten te inventariseren:

- Locaties cfm Coalitieakkoord: *Locaties vigerende Sv* + Lage Weide, 't Klooster, Amsterdam-Rijnkanaal ten zuiden van Houten, als daarvoor draagvlak bestaat bij de gemeenten.
- Locaties PRS: ARK Abcoude, A12 ten westen van Woerden, A12 Breukelen, Lage Weide, A12 Rijnenburg, ARK Houten, ARK Houten-Wijk bij Duurstede, A28 Nieuwegein ('t Klooster?)

Reactie: Dit kaartbeeld wordt gemaakt. Mocht dit niet op tijd klaar zijn om met deze beantwoording mee te sturen, dat wordt dit apart nagezonden.

72.

Vraag: Elektriciteitswet en draagvlak gemeenten: Op welke wijze kunnen de locaties die in het coalitieakkoord zijn overeengekomen, maar waar binnen de betreffende gemeente op dit moment (nog) geen draagvlak voor is, in het beleid en verordening een plek krijgen zonder dat de bepaling uit de Elektriciteitswet van toepassing is dat het de provincie verplicht tot een inpassingsplan als de gemeente niet wil meewerken? Is bijv. een object te introduceren als 'verkenninggebied windenergie' of 'reservelocatie windenergie', bijv. gekoppeld aan een ontheffingsmogelijkheid?

Reactie: Helaas is daartoe geen mogelijkheid. Indien de provincie een locatie ruimtelijk aanvaardbaar acht, is de Elektriciteitswet van toepassing tot het moment waarop de provincie in totaliteit de realisatienorm is bereikt. Het wel of niet bestaan van gemeentelijk draagvlak is voor de Elektriciteitswet geen afwegingscriterium. Het opnemen van een verkenninggebied of iets dergelijks suggereert een in beginsel ruimtelijke aanvaardbaarheid.

73.

Vraag: Landelijk gebied: Uit welk artikel kan ik afleiden of in het landelijk gebied windturbines nu wel of niet zijn toegestaan en met welke hoogte?

Reactie: Dit is opgenomen in de Ontwerp-PRV in artikel 2.6 Windenergielocatie en artikel 3.7 Windturbines stedelijk gebied. In de aangewezen locaties uit artikel 2.6 kunnen alleen windturbines worden gerealiseerd met een ashoogte van 60 meter of meer. Deze locaties liggen voornamelijk in het landelijk gebied, op de locaties 't

Klooster en Lage Weide na. In de Ontwerp PRV is in het landelijk gebied buiten die locaties niets mogelijk. Wel maakt de Ontwerp-PRV het mogelijk om windturbines in het stedelijk gebied (binnen de rode contouren) te realiseren, bijvoorbeeld op bedrijventerreinen. In het stedelijk gebied geldt er vanuit de PRV geen minimum of maximum hoogte met betrekking tot windturbines.

Op basis van de inspraakreacties is in de concept-Nota van Beantwoording voorgesteld de mogelijkheden in het landelijk gebied aan te passen. Daarmee worden in het landelijke gebied buiten de aangewezen locaties windturbines tot een ashoogte van 20 meter onder voorwaarden toegestaan. Er moet met name rekening worden gehouden met de kernkwaliteiten van de Utrechtse Landschappen (zie artikel Landschap). Evident is dat ook rekening moet worden gehouden met beperkingen vanuit andere beleidsterreinen, zoals rijksbeleid met betrekking tot vrijwaringszones voor radar, Natura 2000, etc. en milieubeheer, zoals geluidsnormen.

74.

Vraag: Begrenzings: waarom is de windlocatie Lage Weide tegen het spoor aangeschoven, terwijl deze juist eerder meer zuidwestelijk, meer richting A2, is bedacht i.v.m. hinder van woningen aan overzijde ARK?

Waarom is langs de A12 ten zuiden van De Meern slechts een lijn opgenomen, terwijl de gedachte was om in de gebiedsontwikkeling Rijnenburg te verkennen waar in het hele gebied mogelijk windmolens te integreren zouden zijn?

Reactie: De locatie Lage Weide is in die zin indicatief dat de definitieve invulling in overleg met de gemeente zal plaatsvinden, waaronder effecten op nabijgelegen woningen. De exacte plaatsbepaling van het vermelde zoekgebied kan met de gemeente worden afgestemd. Op verzoek van de gemeente Utrecht en op grond van landschappelijke overwegingen (westelijke zijde Rijnenburg) is aangesloten bij de structuurvisie voor Rijnenburg en eerste verkennende onderzoeken naar deze locatie. Deze gaan uit van lijnopstelling nabij de A12. Lijnen zuidelijker in het gebied bemoeilijken een stedenbouwkundige opzet voor Rijnenburg.

D. Sturen op ruimtelijke kwaliteit

75.

Vraag: Ruimtelijke kwaliteit in begrippenlijst: Kan Ruimtelijke kwaliteit in de begrippenlijst worden opgenomen met duiding aan de hand van kwaliteitsgidsen? Het begrip wordt veel gebruikt, maar niet gedefinieerd, terwijl we nu juist met de kwaliteitsgidsen een inhoudelijke invulling kunnen geven. Neem bijv. art. 4.4. daar worden de kwaliteitsgidsen nu niet mee in verband gebracht, terwijl het daar qua kwaliteit toch juist om gaat.

Reactie: Omdat de ruimtelijke kwaliteit veel omvattend is en van locatie tot locatie verschillend heeft het college in de ontwerp-PRS er voor gekozen deze niet in een definitie vast te leggen, maar uitvoerig te beschrijven in de PRS (par. 3.4).

De verwijzing naar de Kwaliteitsgids vindt plaats via artikel 4.9 (Landschap) die m.u.v. stad Amersfoort en het stedelijk gebied van Utrecht e.o., provincie dekkend is. Omdat we werken met een digitaal plan kan dit in deze gebieden altijd in beeld komen. Ook bij de aanduiding Bebouwingsenclaves en –linten (art. 4.4) die geheel valt binnen de aanduiding Landschap.

76.

Vraag: Niet-agrarische bedrijven: Art 4.6 lid 3: 20% uitbreiding: wat is de peildatum om te bepalen hoeveel 20% is en hoe wordt geregeld dat er eenmaal 20% geldt en niet 20% op 20% op 20% etc.?

Reactie: De peildatum wordt bepaald door de vaststellingsdatum van het vigerende bestemmingsplan. Met betrekking tot het bieden van de mogelijkheid om meer dan één keer 20% uit te breiden, is in de Nota van beantwoording (p.124) aangegeven, dat het net als in het vigerende beleid aan de gemeente wordt overgelaten of zo'n herhaalde uitbreiding ruimtelijk aanvaardbaar is. Het in één keer uitbreiden met meer dan 20% is immers ook niet volledig uitgesloten. De provinciale belangen, zoals de kwaliteit van het landschap, moeten daarbij uitdrukkelijk worden meegewogen.

77.

Kwaliteitsversterking door bovenlokaal recreatieterrein: Art 4.17 lid 2

Vraag: Waarom is hier niet als voorwaarde opgenomen dat de ontwikkeling de ruimtelijke kwaliteit van het gebied per saldo versterkt (immers, dat zou wel de bedoeling moeten zijn in een recreatiezone), met in de toelichting een verwijzing naar benutting kwaliteitsgidsen?

Reactie: In de recreatiezone zijn er mogelijkheden voor “rood voor recreatiegroen”. De landschappelijke kwaliteit moet op grond van de PRV altijd in de afweging betrokken worden (met de kwaliteitsgidsen als hulpmiddel), maar enige compromissen zijn niet uitgesloten. Dat leidt in ieder geval tot winst op het gebied van de functionele kwaliteit (duurzaam behoud en/of ontwikkeling van recreatiemogelijkheden). Omdat in de recreatiezone altijd verschillende vormen van ruimtelijke kwaliteit zijn betrokken die moeilijk onderling zijn te wegen, biedt een formulering in de PRV dat de deze kwaliteit per saldo moet worden versterkt onvoldoende duidelijkheid. Dat neemt niet weg dat in de visie voor deze gebieden uiteraard naar zo’n positieve balans zal worden gezocht. Ditzelfde geldt ook voor de bovenlokale recreatieterreinen.

Ter verdere verduidelijking ten aanzien van de kwaliteiten in de PRV: In de toelichting bij de artikelen voor recreatiezone en bovenlokaal recreatieterrein (en overigens ook in de toelichting bij diverse andere artikelen) is opgenomen: ‘Uit de verschillende artikelen van deze verordening volgt dat, voor zover van toepassing:

- de locatie op adequate wijze ontsloten moet zijn. Dit vloeit voort uit ofwel “een goede ruimtelijke ordening” ofwel uit het artikel Mobiliteitstoets;
- bij de begrenzing en de situering van de locatie ook rekening wordt gehouden met de waterbergingsgebieden, bodem-, ecologische, landschappelijke of cultuurhistorische kwaliteiten;
- grote delen van de provincie liggen in overstroombare gebieden van Nederrijn, Lek en het Eemmeer. Door een goed doordachte locatiekeuze en inrichting kunnen de gevolgen van een overstroming aanzienlijk beperkt worden. Bij het bouwen in een overstroombaar gebied wordt aangegeven op welke wijze rekening is gehouden met overstromingsgevaar en welke maatregelen zijn genomen. Dit vloeit voort uit “een goede ruimtelijke ordening”. Met name vitale objecten vragen aandacht. Nadere definiëring van de objecten is te vinden in de Handreiking Overstromingsrobuust inrichten. De Handreiking helpt ook om via het ruimtelijk spoor wonen en werken in gebieden met overstromingsrisico’s veiliger te maken.’

78.

Vraag: Verstedelijkingsafspraken: In de PRS en PRV worden aantallen woningen afgesproken per gemeente: tellen woningbouw in kernrandzone en middels Rood-voor-Groen mee binnen deze aantallen? Zo ja, waar is dat geregeld en zo nee, waarom niet?

Reactie: Het gaat in de PRS en PRV niet om afspraken maar om een programma, de provincie maakt de realisering van deze aantallen woningen ruimtelijk mogelijk. Eventuele woningen die in de kernrandzone worden gerealiseerd zullen door worden meegenomen in de jaarlijkse monitor. Daarbij maakt de provincie namelijk gebruik van de CBS cijfers aantal opgeleverde woningen, die door gemeenten worden aangeleverd.

79.

Vraag: Kwaliteitskaart (zienswijze 210, 236): Aangezien ruimtelijke kwaliteit centraal staat in deze PRS, zou het toch niet goed zijn op basis van de kwaliteitsgidsen een integrale kwaliteitskaart te maken? Deze heeft dan geen direct normerende status, maar wel inspirerend en ondersteunt de planvorming op alle artikelen waar wordt verwezen naar “ruimtelijke kwaliteit”.

Reactie: In de zienswijze waaraan wordt gerefereerd, wordt een integrale kwaliteitskaart omschreven als een kaart waarop is aangegeven waar welke kwaliteiten centraal staan. Dit gebeurt al op de kaart landschap. Daarop worden –op het niveau waarop de provincie de ruimtelijke ordening stuurt- gebieden onderscheiden waarvan in zowel de PRS als de PRV is verwoord wat de landschappelijke kernkwaliteiten zijn. Deze kernkwaliteiten staan centraal in ons beleid. In bijlage Kernkwaliteiten Landschap en in de Kwaliteitsgidsen zijn deze verder uitgewerkt.

80.

Vraag: Kwaliteitsverbetering bij uitplaatsing uit de kern: Wat zijn de argumenten voor en tegen om bij Art 4.8 lid2b, c en ook de doelen van lid 2a van toepassing maken?

Reactie: Onder 2a kunnen stedelijke functies worden toegestaan ter financiering van groene – en/of recreatieve voorzieningen, die zijn gericht op kwaliteitsverbetering binnen de kernrandzone. Onder 2b, 2c en 2d zijn die functies benoemd, die binnen de kernrandzone kunnen worden toegestaan, maar die nodig zijn ter financiering van kwaliteitsverbetering buiten de kernrandzone.

Het daar bovenop verlangen van extra kwaliteitsontwikkeling binnen de kernrandzone (anders dan een goede ruimtelijke inpassing) is onredelijk en zal – naar verwachting - het aantal initiatieven op ongewenste wijze aanzienlijk beperken.

Voor stadsrandactiviteiten (2d) geldt bovendien dat deze functioneel juist horen in de kernrandzone.

E. Cultuurhistorie**81.**

Vraag: Buitenplaatsen: Waarom zijn niet alle buitenplaatsen in het object buitenplaatszone meegenomen?

Reactie: Er is een keuze gemaakt voor de cultuurhistorisch meest waardevolle buitenplaatszones van de provincie, waarbij zowel de waarde van de buitenplaatsen afzonderlijk als de waarde van het historische complex van buitenplaatszones meeweegt. Met het opnemen van buitenplaatsen die geen deel uitmaken van een historische zone van buitenplaatsen is uiterst terughoudend omgesprongen. Een uitzondering als Landgoed Linschoten is ingegeven door de hoge cultuurhistorische waarde en de ligging in meerdere gemeenten.

82.

Vraag: Oude Hollandse Waterlinie: Wat is het effect als de OHW wel van provinciaal belang wordt verklaard?

Reactie: Als de OHWL van provinciaal belang wordt verklaard dan kan de provincie het juridische instrumentarium van de PRV inzetten om ruimtelijke ontwikkelingen in het gebied bij te sturen. Voor de overwegingen waarom hier niet voor is gekozen wordt verwezen naar de reactie op vraag 105. In het kader van Agenda Vitaal Platteland hebben is ook geen prioriteit gegeven aan de OHWL. De provinciale erfgoedmiddelen binnen het AVP zijn exclusief bestemd voor militair erfgoed. Deze middelen zijn echter – net als AVP-middelen voor andere beleidsterreinen – sterk geslonken en worden in de periode 2012-2015 exclusief ingezet voor Nieuwe Hollandse Waterlinie en de Grebbelinie. Dit is vastgelegd in het herijkte AVP-programma en in de gebiedsprogramma's voor Oost en West. Zelfs als de OHWL nu toch zou worden opgenomen in de PRS, is er voor deze beleidsperiode dus geen financiële ruimte binnen het AVP.

F. Natuur en groene contour**83.**

Vraag: Financiële compensatie: Art 4.11 lid3c: toelichting: aan wie wordt financieel gecompenseerd, en hoe wordt dat geld besteed? Is lid 3b naast 3a of in aanvulling op 3a?

Reactie: Als uiteindelijk gebruik gemaakt wordt van financiële compensatie dan dienen deze middelen gebruikt te worden voor de realisatie van compenserende natuurmaatregelen. Lid 3b en 3c zijn in aanvulling op 3a.

84.

Vraag: Onomkeerbaarheid in groene contour (zie ook zienswijze 209): Deelt u de inschatting dat in de praktijk uitbreidingen van bouwblokken en recreatievoorzieningen niet ongedaan gemaakt kunnen worden (te kostbaar) om op termijn weer natuur te creëren? Waarom voegt volgens GS de suggestie voor een definitie van onomkeerbaarheid in zienswijze 209 niets toe?

Reactie: Conform de afspraken in het Akkoord van Utrecht is ervoor gekozen de groene contour alleen planologisch te beschermen tegen grote onomkeerbare ingrepen. In de groene contour biedt de ontwerp-PRV mogelijkheden om via creatieve arrangementen natuur te ontwikkelen. Er is voor gekozen om in de groene contour maatwerk te leveren. Om die reden is het begrip onomkeerbaarheid niet op voorhand gedefinieerd.

85.

Vraag: Natura 2000 (zienswijze 210, 236): Is het mogelijk om bij wijze van service aan de burger de natura 2000 gebieden (toelichtend) zichtbaar te maken op de natuurkaarten (het is geen PRV-categorie, maar het helpt mensen wel als ze dat makkelijk kunnen zien)?

Reactie: Bij de advisering over de vast te stellen PRS en PRV kan dit worden meegenomen..

86.

Vraag: Omvang EHS (n.a.v. zienswijze 209): leidt het uit de EHS nemen van enkele recreatieterreinen tot verkleining van de in het Akkoord van Utrecht afgesproken EHS of wordt voor de uitgenomen ha. elders EHS gecompenseerd?

Reactie: Het uit de EHS nemen van enkele recreatieterreinen leidt niet tot noemenswaardige verkleining van de EHS. Bovendien gaat het hier gebieden waar sprake was van een discrepantie tussen de aanduiding als EHS en het daadwerkelijke gebruik. Om die reden is deze uit de EHS genomen gebieden ook niet elders gecompenseerd. In het Akkoord van Utrecht zijn afspraken gemaakt over de nog te realiseren nieuwe EHS. De reeds bestaande EHS (waar de betreffende recreatiegebieden onderdeel van uit maakten) is hierbij als een gegeven genomen; hierover zijn in het Akkoord geen afspraken gemaakt.

87.

Vraag: Facilitering natuur in groene contour (zienswijze 227, 210, 236): Aangezien de groene contour volgens het Akkoord van Utrecht van belang is voor het functioneren van de EHS: wat zijn de mogelijkheden om als provincie te faciliteren bij vrijwillige omzetting in natuur?

Reactie: De provincie faciliteert de realisatie van de groene contour door het bieden van planologische ruimte: in de groene contour hanteert de provincie een minder streng beschermingsregime voor nieuwe ontwikkelingen die leiden tot de ontwikkeling van natuurwaarden. In het kader van Natuurbeleid 2.0 kan worden bezien of andere manier van facilitering wenselijk zijn.

88.

Vraag: Bijzondere natuurwaarden buiten EHS (zienswijze 189, 209): Begrijp ik goed dat natuurgebieden waarvan een voorheen-actuele natuurwaarde is verdwenen nu van de kaart zijn geschrapt? Is een peildatum in het verleden voor actuele natuurwaarden niet passender vanuit beschermings- en herstelgedachte? In dit licht, waarom is het dan niet relevant wel sturing middels de PRV op te zetten?

Reactie: De kaart met bijzondere natuurwaarden buiten de EHS is een indicatieve kaart waarop de ligging is aangeduid van de belangrijkste gebieden met natuurwaarden buiten de EHS. De kaart heeft zelf geen werking in de richting van bescherming of herstel van deze natuurwaarden. In de ontwerp-PRV is ook afgezien van het opnemen van een beschermingsstatus voor natuurwaarden buiten de EHS. De verantwoordelijkheid om vorm te geven aan de bescherming van deze natuurwaarden ligt bij de gemeente. De kaart met natuurwaarden buiten de EHS is opgesteld als een signalering richting de gemeente. Om die reden heeft het college ervoor gekozen om gebieden waar de actuele waarden voor het belangrijkste deel verdwenen zijn niet opnieuw op kaart te zetten.

G. Diverse begrenzings/locatie-keuzes

89.

Vraag: Concentratiegebied glastuinbouw tussen Leidsche Rijn en Woerden: afgezien van al bestaande glastuinbouw: waarom is dit een logische plek voor een glastuinbouwconcentratiegebied? (kijk bijv. eens naar het recreatiekaartje en het gat in de recreatiezone die dit oplevert).

Reactie: Binnen de locatie van de huidige Vinexwijk Leidsche Rijn was voor de ontwikkeling van de woonwijk een geconcentreerd glastuinbouwgebied gelegen. Tijdens de planvorming voor de Vinexlocatie Leidsche Rijn zijn er afspraken gemaakt tussen de glastuinbouwsector, de gemeenten Utrecht en Woerden en de provincie over ruimte voor vestiging van glastuinbouw op o.m. de nu aangekaarte locatie. De aanduiding in zowel de vigerende als het ontwerp structuurvisie voorziet in de naleving van die overeenkomst. De Vinexwijk Leidsche Rijn is hier in de loop der tijd naar toe gegroeid. Doordat de rand van de stad zo dicht bij dit concentratiegebied is gekomen, ontstaat er inderdaad een gat in de recreatiezone die rondom de stad is weergegeven. Dit is echter geen aanleiding om het glastuinbouwconcentratiegebied te verkleinen. Er is slechts heel beperkte ruimte in onze provincie gereserveerd voor glastuinbouw.

90.

Vraag: Amstelhoek: art 3.4. lid 2b: Waarom is het noodzakelijk voor bedrijventerrein Amstelhoek een uitzondering te maken? Op welke manier wordt hier de ruimtelijke structuur van de provincie dan wel de ruimtelijke kwaliteit mee versterkt?

Reactie: De 'bol' voor bedrijventerrein Amstelhoek ligt niet aansluitend aan het stedelijk gebied en de uitbreiding is ook niet aansluitend aan het stedelijk gebied van de kern Amstelhoek beoogd, dat maakt deze uitzondering in de PRV noodzakelijk. Deze locatie is gekozen omdat hier reeds bedrijvigheid aanwezig is en voorzieningen ten behoeve van vervoer over water mogelijk zijn. Zie ook beantwoording vraag 43.

91.

Vraag: Polder Wulverhorst: Waarom is het noodzakelijk Polder Wulverhorst om te zetten in een bedrijventerrein en hoe weegt GS hier argumenten vanuit waterbeheer, cultuurhistorie en omwonenden bij? Kan deze niet beter geschrapt worden om Woerden er toe te brengen schuifruimte te vinden binnen de leegstaande of nog beschikbare plekken?

Reactie: Zie ook beantwoording vraag 7.
PRS/PRV maakt bedrijventerrein in deze polder nog niet mogelijk, maar geeft aan dat hierover gesproken kan worden als dat aantoonbaar noodzakelijk is voor de voortgang van de herstructurering. Als de provincie met de gemeente in overleg gaat over een mogelijke bedrijfsvestiging in dit gebied moeten de economische en ruimtelijke belangen worden afgewogen tegen andere belangen zoals onder andere waterbeheer, cultuurhistorie en de belangen van omwonenden. Voorts kan bij de eventuele planontwikkeling met deze belangen rekening worden gehouden.

92.

Vraag: Rode contour NHC: Wat zijn de argumenten om niet te voldoen aan het verzoek van de gemeente Utrecht om de rode contour bij het Nationaal Hockeycentrum beperkt te houden?

Reactie: Zie de beantwoording van vraag 44.

93.

Vraag: Harmelen: Is het gezien de gebiedsontwikkende kansen bij woningbouw aan de noordkant van Harmelen mogelijk de uitbreiding te verdelen over West- en Noord-Harmelen?

Reactie: In de concept-NvB stelt het college voor om naar aanleiding van de zienswijzen de bol weer terug te leggen. Belangrijk argument daarbij is dat het niet de verwachting is dat aan de noordkant op korte termijn haalbare plannen kunnen worden ontwikkeld. Dit kwam ook in de hoorzitting naar voren, waar Groenwest en Bunnik projecten hebben aangegeven dat er aan de noordzijde niet op korte termijn kan worden gebouwd. Anderzijds is de locatie aan de westzijde reeds opgenomen in de huidige structuurvisie. Als daar op basis van

nieuwe inzichten aanleiding toe is, kan een eventuele herverdeling tussen beide locaties bij de vierjaarlijkse herijking van het stedelijk programma nader worden bezien.

94.

Vraag: Brediuspark (zienswijze 60): zijn er argumenten om de rode contour niet te verleggen cf. de wens van de kerngroep Bredius?

Reactie: De begrenzing van het stedelijk gebied in de ontwerp-PRS/-PRV is in overleg met de gemeente bepaald. Zoals in de concept-NvB aangegeven is deze ter plaatse niet veranderd ten opzichte van het vigerende beleid, en is dit ook als zodanig vastgelegd in het nieuwe gemeentelijke bestemmingsplan Brediuspark. Ook inhoudelijk lijken er geen redenen om de huidige locatie van de camping en het zwembad buiten het stedelijk gebied te brengen.

H. Overige vragen n.a.v. zienswijzen en hoorzitting

95.

Vraag: Bodemdaling (zienswijze 165): GS reageert procedureel. Heeft de indiener, het hoogheemraadschap AGV, inhoudelijk gelijk dat door de peilvakken niet aan te passen aan de gevoeligheid voor bodemdaling het veen nog steeds verdwijnt en er daarmee dus aan de gevoeligheid voor bodemdaling niets wordt gedaan?

Reactie: De waterschappen bepalen zelf de grenzen van de peilvakken. Deze kunnen ze toespitsen op het gebruik. GS hebben op verzoek van PS een nauwkeurige bodemkaart laten opstellen (2009). Deze is qua detailniveau afgestemd op het doel te kunnen bepalen waar regels t.a.v. bodembewerking gerechtvaardigd zijn om versnelde bodemdaling te voorkomen. Dat daarbij –door het detailniveau- wellicht meer nuancering is ontstaan tussen wat veengrond is en wat zand of klei, of verschillen zijn ontstaan die voortvloeien uit in de loop der jaren ontstane wijzigingen in de bodemsamenstelling kan geen argument zijn om voorbij te gaan aan de huidige feitelijke situatie. Er is geen aanleiding om te reguleren in gebieden waar geen sprake (meer) is van voor oxidatie kwetsbare bodems.

96.

Waterparels (zienswijze 210, 236): uit de beantwoording van GS wordt niet duidelijk waarom de waterparels ruimtelijk niet relevant zouden zijn: immers, er zijn heel goed raakvlakken met andere ruimtelijke ontwikkelingen voorstelbaar en juist ruimtelijke ordening moet een afweging mogelijk maken tussen die verschillende ruimtelijke wensen.

Vraag: Welke overwegingen voor en tegen heeft GS afgewogen?

Reactie: De vraag die gesteld wordt is waarom waterparels niet ruimtelijk relevant zijn, oftewel of de waterparels te beschermen zijn als een aparte categorie in de PRS. Parels zijn niet ruimtelijk relevant en hoeven dus niet apart in de PRS opgenomen te worden. Bij parels gaat het immers om de kwaliteitsontwikkeling van dat gebied. De PRS en bijbehorende PRV sturen op ruimtelijke aspecten die om verankering vragen in bestemmingsplannen van gemeenten, waarbij de kwaliteitsontwikkeling van die aspecten een onderwerp is wat niet vastgelegd kan worden. Bovendien staan de waterbeheerders aan de lat om te zorgen voor behoud en kwaliteitsontwikkeling van elementen zoals waterparels. Met de PRS en PRV kan de provincie niet sturen op het doen en laten van de waterbeheerders, net zo min als de gemeenten dat kunnen met hun bestemmingsplan. Zouden we de gemeenten verordenen deze elementen in een bestemmingsplan vast te leggen, dan regel je dus feitelijk een schijnzekerheid. Dat is niet wenselijk. Wanneer wordt gekeken naar de begrenzing van de verschillende categorieën natuur in de Ontwerp PRS, dan vallen 18 waterparels onder de EHS, 4 onder natuurwaarden buiten EHS/Groene contour en 3 vallen buiten de natuurcategorieën in de Ontwerp PRS. Deze 3 vallen er buiten, omdat het kleine eenheden betreft die niet gelegen zijn in de natuurstructuren die de PRS beschermt. Vanuit de PRS hebben waterparels dus een verschillende, en voor enkele geen, bescherming vanuit natuur. Voor de waterparels is wel bescherming tegen dempen en andere fysieke ingrepen geregeld vanuit de Landschapsverordening. Waterparels die binnen de begrenzing van de EHS vallen, hoeven overigens niet apart benoemd te worden in de PRS om voor ruimtelijke

bescherming (nee, tenzij regime) in aanmerking te komen. Voor de waterparels die onder natuurwaarden buiten EHS/groene contour vallen, wordt via de PRS aan gemeenten aandacht gevraagd om ze te beschermen. De drie waterparels die buiten deze natuurcategorieën vallen, zijn te kleinschalig van aard en te ver buiten natuurstructuren gelegen om in de PRS ruimtelijke bescherming te krijgen.

97.

Vraag: Fiets en overig langzaam verkeer: Wat zijn de argumenten om snelfietsverbindingen niet ruimtelijk relevant te vinden voor de PRS, terwijl deze nu juist een belangrijke rol kunnen spelen in de ontsluiting van uitbreidingslocaties? Wat zijn de argumenten om de paragraaf om te dopen tot 'langzaam verkeer' terwijl we juist ambiëren de fiets een (ook in reistijd) concurrerend alternatief te laten zijn voor de auto?

Reactie: Deze fietsverbindingen zijn als zodanig niet afzonderlijk ruimtelijk relevant in de context van de PRS en PRV. In de op te stellen mobiliteitsvisie zal aandacht worden besteed aan deze voorzieningen. Zie verder de beantwoording van vraag 38.

98.

Vraag: Openbaar Vervoer: wat zijn de argumenten om in de PRS geen nieuwe stations op te nemen (als zijnde een visie voor 2028) als dit voor de samenhang van verstedelijking en multimodale ontsluiting kansen oplevert?

Reactie: Bij het opstellen van de ontwerp-PRS is uitgegaan van de bestaande plannen met betrekking tot aanpassing van de infrastructuur en de OV haltes (stations), mede ingegeven door de tijd die nodig is om nieuwe stations te (laten) realiseren. Voor de visiekaart is gekozen voor een abstractieniveau waarbij het niet past om afzonderlijke objecten als stations weer te geven. Nieuwe keuzes komen eventueel in het kader van de op te stellen Mobiliteitsvisie aan de orde. Zo nodig worden in een later stadium, bijvoorbeeld bij de herijking van het stedelijk programma, nieuwe keuzes gemaakt.

99.

Vraag: Landschapsverordening (zienswijze 209): wat zijn de argumenten om de landschapsverordening apart te houden en niet samen te voegen met de ruimtelijke verordening (ze zijn beide kennelijk relevant voor ruimtelijke plannen)?

Reactie GS: Aard en karakter van de Landschapsverordening (Ls) en de PRV zijn verschillend. De Landschapsverordening dient een ander doel dan de PRV. Het doel van de Ls is de bescherming van het landschap, de natuur, de cultuurhistorische en archeologische waarden in de provincie. Bij overtreding van één of meerdere regels van de Ls kan door ons handhavend opgetreden worden. De Ls bevat ook een herstel- en herplantplicht. Verreweg de meeste regels van de Ls zijn niet ruimtelijk relevant. De ruimtelijk relevante regeling m.b.t. de woonschepen is overgeheveld naar de PRV (artikel 4.5). Verder is de Ls bindend voor een ieder en de PRV enkel voor de gemeenten. De PRV schrijft voor in welke gebieden welke bestemmingen en regels opgenomen kunnen worden in een bestemmingsplan. We kennen in Nederland het beginsel van de toelatingsplanologie. Dat houdt in dat het bestemmingsplan de gebruikers van gronden en opstellen niet kan verplichten tot het uitvoeren van hetgeen in het bestemmingsplan is bepaald. De voorwaardelijke bestemming is een uitzondering op dit beginsel. Verder is het aan de gemeente om er op toe te zien dat er niet in strijd met de regels van het bestemmingsplan wordt gehandeld.

100.

Vraag: BRTN: Is het mogelijk om ten behoeve van eenduidig inzicht voor de burger de BRTN –kaarten met een toelichtende status wel zichtbaar te maken op de kaarten?

Reactie: Zie hiervoor de reactie op de zienswijze 199 op pagina 213. Uit deze zienswijze valt op te maken dat de indiener wil dat we alle vaarwegen uit de Beleidsvisie opnemen en ook op alle vaarwegen gaan sturen. Nu wordt slechts dat deel aangegeven waar de provincie zelf voor verantwoordelijk is. Op basis van deze zienswijze lijkt er aanleiding het toelichtende object, wat opgenomen is om te laten zien dat er een verbinding is tussen het recreatietoernavertnet ten noorden en ten zuiden van Utrecht, weg te halen. Volstaan zou kunnen worden met een verwijzing naar de Recreatievisie waar wel het gehele netwerk in is opgenomen. Dit kan worden meegenomen bij de advisering over de vast te stellen PRS en PRV. .

101.

Vraag: Invulling realisatietabellen aan de hand van voorbeeld Natuureducatie, beantwoording zienswijze 281: Klopt het dat een structuurvisie vormvrij is en dat bijv. zoiets als natuureducatie wel degelijk in de realisatietabellen opgenomen kan worden, omdat het een actie is die bijdraagt aan bijv. het provinciaal belang “behouden en ontwikkelen van een vitaal en samenhangend stelsel van natuurgebieden”? (dat het budget voor zo’n actie niet via de PRS, maar via de begroting wordt toegekend staat hier los van. Dit concrete punt betreft logischerwijs ook andere concrete punten).

Reactie GS: De structuurvisie is grotendeels procedure- en vormvrij. De Wet ruimtelijke ordening is beperkt in het stellen van inhoudelijke eisen en vormvereisten. De PRS moet opgesteld worden ten behoeve van een goede provinciale *ruimtelijke* ordening en bevat in ieder geval de hoofdlijnen van de voorgenomen ontwikkeling van de provincie, alsmede de hoofdzaken van het door de provincie te voeren *ruimtelijke* beleid. Hoe belangrijk educatie ook is, het kan niet via een structuurvisie gestimuleerd worden. Hetgeen in de structuurvisie wordt opgenomen dient immers *ruimtelijk* relevant te zijn.

VI. Fractie SP

102.

Vraag: Waarom wordt er nu al besloten om de recreatiegebieden uit de EHS te halen, terwijl nog helemaal niet duidelijk is wat er met de recreatieschappen gaat gebeuren?

Reactie: De exclivering van recreatieterreinen is gebaseerd op basis van het werkelijke gebruik van deze terreinen. Alleen die terreinen waarvan is gebleken dat het werkelijke gebruik niet in overeenstemming is met een EHS-aanduiding zijn uit de EHS-begrenzing gehaald. Dit heeft dus geen relatie met het traject van de recreatieschappen.

103.

Vraag: Waarom wordt er meegegaan in de wens van een aantal gemeenten om braakliggend terrein om te vormen tot bedrijventerrein, terwijl de afspraak is om te stoppen met het ontwikkelen van nieuwe bedrijventerreinen? Dat geldt bijvoorbeeld voor de “taille” tussen Bunschoten en Amersfoort, Nieuw-Wulverhorst bij Woerden en de Ameronger Eng bij Leersum.

Reactie: Terrein De Kronkels in Bunschoten is reeds opgenomen in de huidige Structuurvisie Streekplan 2005-2015, en daarmee planologisch aanvaardbaar. Omdat realisatie niet in de eerstkomende jaren is voorzien is deze locatie niet opgenomen in het stedelijk programma van de PRS, maar wel zichtbaar gemaakt op de kaart. Voor de uitbreiding van het bedrijventerrein bij Leersum is reeds een ontwerpbestemmingsplan opgesteld, zodat dit terrein volgens de gehanteerde systematiek in de Ontwerp PRS en PRV is opgenomen in het stedelijk gebied. Voor een mogelijk bedrijventerrein in de polder Wulverhorst bij Woerden zie beantwoording vragen 7 en 91.

104.

Vraag: Waarom wordt er meegegaan in de wens van de gemeente Vianen om een nieuwe Vinex-wijk Hoef & Haag neer te zetten, terwijl er heel veel redenen zijn om dat niet te doen? De afspraak was om te kiezen voor binnenstedelijk bouwen en het omvormen van bedrijventerreinen, en daarnaast liggen eerdere Vinex-projecten stil vanwege de crisis op de woningmarkt.

Reactie: Uit beantwoording van vraag 36 blijkt dat ook de opgenomen uitbreidingslocaties nodig zijn om het PRS programma van 68.000 woningen te kunnen realiseren. Met de locatie Hoef & Haag wordt een deel van het in de Ontwikkelingsvisie NV Utrecht aangegeven zoekgebied Kromme Rijn/Lek zone ingevuld. De NV Ontwikkelingsvisie is door PS aangemerkt als bouwsteen voor de PRS.

105.

Vraag: Waarom is de Oude Hollandsche Waterlinie niet opgenomen in de PRS, ondanks dat u cultuurhistorisch erfgoed beschouwt als één van uw vijf kerntaken, en ondanks dat de OHWL in diverse gemeenten bedreigd wordt?

Reactie: Deze vraag is reeds beantwoord in de concept-Nota van beantwoording, pagina 59.

'De Oude Hollandse Waterlinie (OHW) bezit te weinig nog bestaande ruimtelijke elementen om als samenhangende zichtbare en beleefbare structuur van militair erfgoed op te nemen in de PRS en de PRV. In tegenstelling tot de andere waterlinies die wel zijn opgenomen, is de OHW vooral nog zichtbaar in enige - weliswaar cultuurhistorische belangrijke - elementen, met name vestingsteden als Oudewater en Woerden. Er is geen sprake van een eenduidige hoofdweerstandslijn met verdedigings- en inundatiewerken. In het Utrechtse is er zeer sporadisch sprake van een nog aanwezig verdedigingswerk, zoals de grotendeels afgegraven Linie van Linschoten, die is opgenomen en genoemd wordt bij het agrarisch cultuurlandschap tussen Woerden en Montfoort. In de recent vastgestelde Cultuurnota 2012-2015 is de OHW evenmin opgenomen als prioritaire linie, waarmee het niet opnemen in de PRS dus niet strijdig is met ons eigen beleid. Overigens is een substantieel deel van de OHW -vanaf Nieuwersluis noordwaarts- opgenomen in de Nieuwe Hollandse Waterlinie. Het via ruimtelijke plannen behouden en versterken van de onbetwist hoge cultuurhistorische waarde van de vestingsteden en andere elementen van de OHW is primair een taak van de betreffende gemeenten. Gezien de ingediende zienswijzen zijn die zich goed bewust van de waarde van de OHW.'